

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ

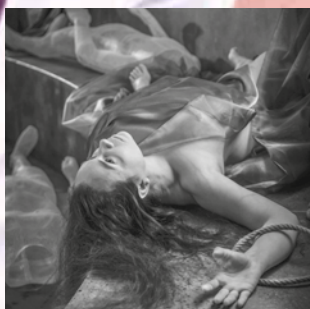
příspěvková organizace statutárního města Ostrava

Představitelé titulních rolí muzikálu
Romeo a Julie, poselství lásky

Adam Živnůstka
a **Patricia Janečková**

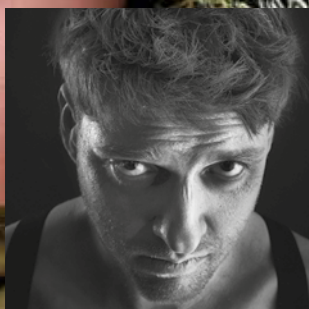
Muzikál Romeo a Julie obsahuje nejedno poselství a je na každém z nás, které si z představení odnese...

OPERA

IFIGENIE V AULIDĚ
a režisér Michal Znaniecki

ČINOHRA

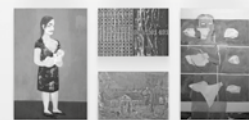
PEER GYNT
poprvé na jevišti NDM

BALET

BALET GALA
– taneční galakonzert

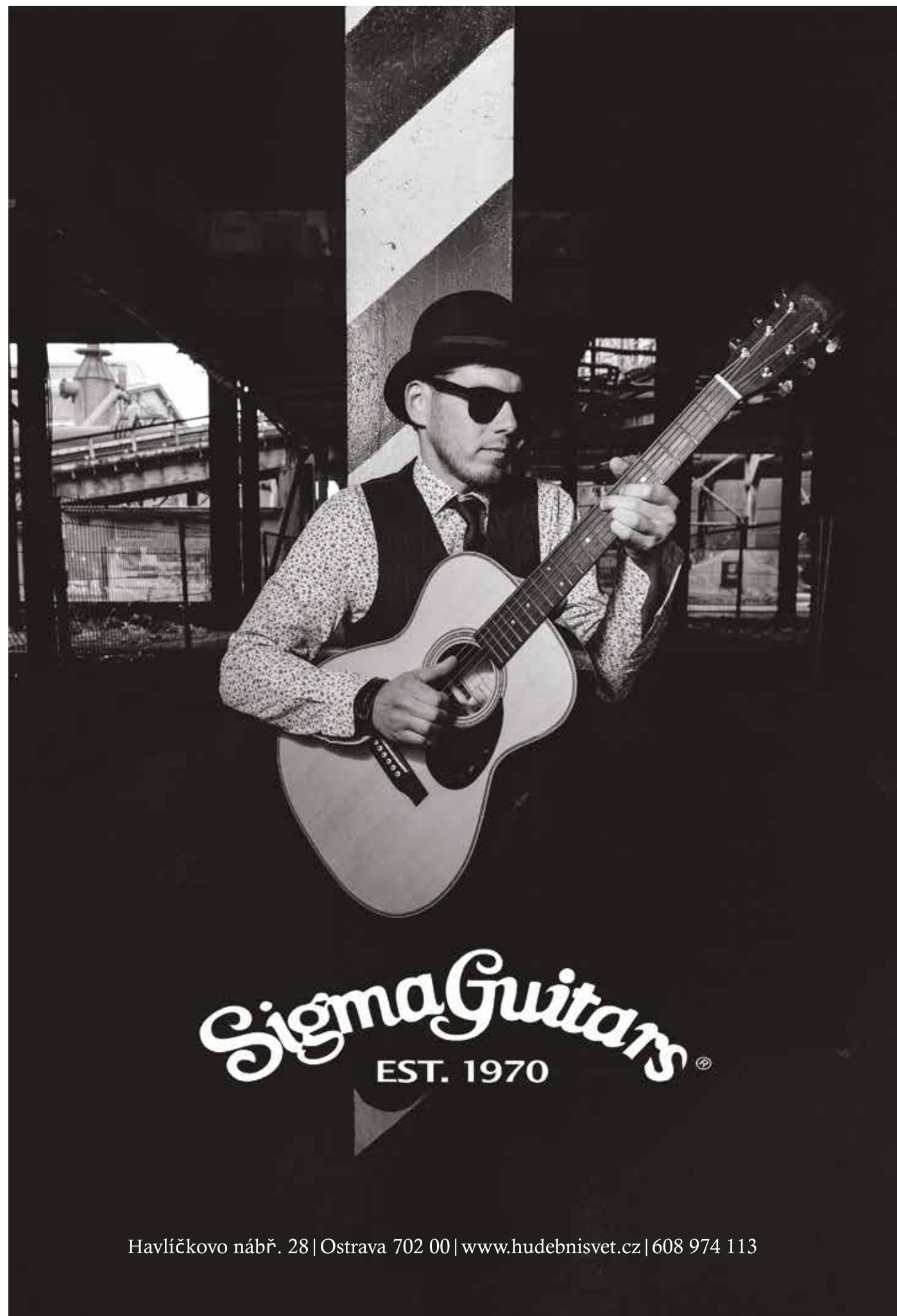
NDM EXTRA

Divadlo Antonína Dvořáka

**GALERIE
SOUČASNÉ
MALBY**

KATALOG VÝSTAV
Galerie současné malby

Havlíčkovo nábř. 28 | Ostrava 702 00 | www.hudebnisvet.cz | 608 974 113

SLOVO ŘEDITELE DIVADLA

Vážení a milí diváci, milí přátelé,

otevřít se před námi čas nového roku 2018! Roku, ve kterém se Národní divadlo moravskoslezské nachází na své cestě z 99. do 100. sezóny, která začíná v září 2018! Na této cestě čeká naše divadlo řada úkolů.

V posledních měsících roku 2017 začala 1. etapa rekonstrukce areálu Divadla Jiřího Myrona, která již teď přinesla a přinese několik změn i pro Vás, naše vážené diváky! První změnou bylo koncem listopadu dočasné přesunutí předprodeje do pokladny Divadla Antonína Dvořáka a obchodního oddělení a prodeje předplatného do Provozní budovy za Divadlem Antonína Dvořáka. Všichni se těšíme, že s příští sezónou si budete chodit pro vstupenky a předplatné

opět do Divadla Jiřího Myrona, do nové pokladny, novou divadelní pasáží, jen o pár metrů dál, než byl předprodej dříve. A také na kávu, čaj, sklenku vína a setkání s přáteli do nové divadelní kavárny hned vedle a také na komorní představení do nového komorního divadla Dvanáctka.

V Divadle Jiřího Myrona budeme hrát z důvodu postupujících prací do konce března 2018, některé velké, zejména muzikálové inscenace však končí pro tuto sezónu již s koncem ledna a vrátí se až s příští sezónou. Následující dva měsíce pak budeme hrát s omezenou diváckou kapacitou, tj. bez míst na balkóně. Věřím, že tato omezení, která nás v první polovině roku 2018 čekají, neomezí Vaši přízeň k nám – Vašemu divadlu. Doufám, že nejen cesta našeho divadla, ale i Vaše životní cesta bude s rokem 2018 úspěšná a že jí projdeme ve zdraví a lásce, se spoustou krásných a obohacujících setkání v životě i v divadle!

Rok 2018 je rokem mnoha významných výročí, inspirujících nejen naši divadelní přítomnost, ale i budoucnost: 13. 10. 1918 byl založen Spolek Národní divadlo moravskoslezské (Národní divadlo moravskoslezské pak zahájilo svou činnost o necelý rok později 12. 8. 1919); 28. října 1918 vzniká Československá republika (ta

ve svých původních „prvorepublikových“ hranicích zaniká po Mnichovské dohodě 30. září 1938); 11. 11. 1918 skončila 1. světová válka; 12. 8. 1928 umírá v Ostravě jeden z největších hudebních skladatelů první poloviny 20. století, rodák z nedalekých Hukvald Leoš Janáček!

A hned naskakují v myšlenkách další letopočty 20. století s osmičkou na konci. Co přinesly nejen našim dějinám a životům roky 1948, 1958, 1968? To jsou roky, kdy se většinou vybavují mnohé klíčové události a s nimi spojené příběhy a osudy. Zamyšlení a návraty do minulosti i formou uměleckých obrazů nás snad dovedou k přemýšlení a snad i poučení, aby tento osmičkový rok, který se před námi otevírá, patřil k těm opravdu dobrým – v životě i v divadle!

Dobrou cestu rokem 2018 přeji VŠEM!

V úctě

Jiří Nekvasil

CENA MĚSTA OSTRAVY PRO ALEXANDRU GASNÁRKOVOU

Dvě čestná občanství a čtyři Ceny města schválili zastupitelé Ostravy na svém zasedání 13. prosince. Čestnými občany Ostravy se stali lékař Věroslav Dušek a divadelní režisér a herec Luděk Eliáš. Cena města byla udělena Alexandře Gasnářkové, Jiřině Kábrtové, Renátě Huserové a in memoriam Blaženě Przybylové.

„Svým studentům říkám, že herectví je nejkrásnější povolání. Vždyť kdo může prožít tolik životů jako herec,“ řekla s úsměvem **Alexandra Gasnářková**. Tato významná ostravská herečka, která v angažmá činohry Národního divadla moravskoslezského (dříve Státní divadlo v Ostravě) byla v letech 1970–2010, s divadlem externě spolupracuje doposud. Ztvárnila více než stovku divadelních rolí, jmenujme například Julii, Roxanu, Lady Macbeth, Manon, Maryšu, Markýzu de Merteuil a mnoho dalších.

Hrála také v řadě českých televizních inscenací a filmů. Je členkou hodnotící komise Herecké asociace pro udělování Cen Thálie pro oblast moravských a slezských divadel. S výbornými výsledky učí déle než dvacet let na Janáčkově konzervatoři v Ostravě obor herecká výchova, což dokazuje řada jejích žáků, kteří získali angažmá v divadlech v Praze, Brně a Ostravě.

Blahopřejeme!

(red)

Alexandra Gasnářková

Foto Josef Zajíc

Budte s námi i ve virtuálním světě...

Národní divadlo moravskoslezské

ndm ostrava

ndm ostrava

ndm.ostrava

www.ndm.cz

OPERA _____ 5

ČINOHRA _____ 13

BALET _____ 23

OPERETA/MUZIKÁL _____ 31

EXTRA _____ 41

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ
příspěvková organizace statutárního města Ostrava

Ředitel: Jiří Nekvasil
Správní ředitelka: Miloslava Hercíková
Hudební ředitel opery: Jakub Klecker
Šéf činohry: Vojtěch Štěpánek
Šéfka baletu: Lenka Dřímálová
Šéf operety/muzikálu: Gabriela Petráková
Šéf výpravy, scénograf: David Bazika
Šéfka marketingu a obchodu: Markéta Chlebová
Mimořádné projekty: Andrea Dortová (do 31. 1. 2018), Kateřina Vozňáková
Adresa redakce: Čs. legií 148/14, 701 04 Ostrava – Moravská Ostrava
Odpovědná redaktorka: Marcela Bednaříková
Autoři textů: Marcela Bednaříková, Ondřej Daněk, Lenka Dřímálová, Adam Gold, Michaela Kunčarová, Martin Mikolášek, Eva Mikulášková, Jiří Nekvasil, Tereza Osmančíková, Radana Otípková, Karolína Pečenková, Gabriela Petráková, Michael Prostějovský, Sylvie Rubenová, Kateřina Vozňáková
Program a repertoár: Milena Sladká
Technická spolupráce: Jarmila Faferková
Grafická úprava: Václav Melecký
Redakční uzávěrka: 22. listopadu 2017
Vychází: 22. prosince 2017
Vydalo: Národní divadlo moravskoslezské
Tisk: CZECH PRINT CENTER a. s.
ISSN 2533-705X

Máte zájem inzerovat v časopise NDM?

Kontaktujte paní **Zuzanu Rausovou**, zuzana.rausova@ndm.cz, tel: 731 498 581

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ (založeno 1919)

Národní divadlo moravskoslezské se sídlem v Ostravě je největším a nejstarším profesionálním divadlem v Moravskoslezském kraji a zároveň největší kulturní institucí zřizovanou statutárním městem Ostrava. Je nepřehlédnutelným centrem kulturního, duchovního, intelektuálního a společenského života občanů Ostravy a širokého okolí. Jako jediné na Moravě má divadlo čtyři umělecké soubory – operu, činohru, balet a operetu/muzikál, které hrají pravidelně na dvou stálých scénách: v Divadle Antonína Dvořáka a Divadle Jiřího Myrona.

Široce rozkročená ambiciózní dramaturgie všech čtyř uměleckých souborů je vedena systematickou snahou oslovit co nejširší divácké spektrum všech generací a zájmů. Od klasického českého a světového repertoáru přes objevnou dramaturgii a současnou tvorbu až k experimentálnímu dílu a projektům mnohdy na hranicích žánrů. Svou úroveň se dnes Národní divadlo moravskoslezské řadí ke špičce českého divadelního umění, což dokládají jak ocenění na divadelních festivalech, tak zájem domácích i zahraničních inscenátorů, choreografů i sólistů, kteří zde hostují.

Společně s Ostravským centrem nové hudby je Národní divadlo moravskoslezské pořadatelem festivalu NODO (Dny nové opery Ostrava / New Opera Days Ostrava). Několikadenní festival poskytuje co dva roky prostor pro realizaci nových operních děl současných skladatelů. Poprvé se festival NODO konal v roce 2012, kdy se setkal s velkým zájmem účastníků i médií. Festival NODO je organizován co druhý rok vždy v mezidobí Ostravských dnů.

Divadlo Antonína Dvořáka bylo postaveno v novobaročném stylu vídeňským architektem Alexandrem Grafem. Městské divadlo bylo slavnostně otevřeno 28. září 1907 a do roku 1919 se v něm hrálo výhradně německy. Od roku 1919 bylo stálou scénou Národního divadla moravsko-slezského, za druhé světové války byli čeští divadelníci nuceni budovu opustit. Během války divadlo zasáhlo bombardování a byla nutná jeho rekonstrukce. Po ní budova vystřídala označení Zemské divadlo, Velké divadlo a od roku 1948 Divadlo Zdeňka Nejedlého. V 50. letech došlo ke změně vnějšího vzhledu divadla, novobaroční prvky byly nahrazeny sloupovou řadou v průčelí, kterou můžeme vidět dodnes. Název Divadlo Antonína Dvořáka nese od roku 1990. Divadlo Antonína Dvořáka je domovskou scénou souboru opery, hrají zde i soubory činohry a baletu. Hlediště po rekonstrukci na přelomu tisíciletí pojme 513 diváků.

Divadlo Jiřího Myrona bylo původně Národním domem, jehož stavba byla zahájena v roce 1892 podle návrhu architekta Josefa Srba v novorenesančním slohu. Slavnostní otevření Národního domu se uskutečnilo 16. a 17. června 1894. V letech 1908–1919 zde působilo první stálé české profesionální divadlo, v roce 1919 se stal druhou scénou Národního divadla moravsko-slezského. České divadlo se ale hrálo jen v Městském divadle a Národní dům sloužil ke společenským účelům, od roku 1925 zde sídlilo kino Kosmos. Za německé okupace byl český divadelní soubor nucen opustit Městské divadlo a uchýlit se do Národního domu, který byl výrazně přestavěn. Od roku 1954 nese budova jméno Divadlo Jiřího Myrona. V prosinci roku 1976 došlo k rozsáhlému požáru, který budovu prakticky zničil. Po rozsáhlé rekonstrukci a dostavbě bylo divadlo opět otevřeno v roce 1986. Divadlo Jiřího Myrona je domovskou scénou souboru operety/muzikál, účinkuje zde rovněž činoherní a baletní soubor a hlediště pojme 623 diváků.

REKONSTRUKCE DIVADLA JIŘÍHO MYRONA

V měsíci říjnu započala rekonstrukce areálu Divadla Jiřího Myrona. Rozsáhlá rekonstrukce přináší s sebou několik změn.

V Divadle Jiřího Myrona se nebude divadlo hrát poslední tři měsíce této sezóny, tedy od dubna do června 2018. I z těchto důvodů realizuje divadlo některé nové činoherní premiéry v Divadle loutek Ostrava (*Obyčejný život neboli Tělo a bitevní pole*, v přípravách jsou ještě inscenace *Teror* a *Řeči léčí*).

Z důvodu uzavření Divadla Jiřího Myrona bude také přesunuta plánovaná premiéra muzikálu *Cats (Kočky)* A. Lloyda Webbera, a to na září 2018. Divákům nabídneme komorní koncerty Hany Fialové a návrat inscenace *Ples v opeře* do Divadla Antonína Dvořáka.

Koncem měsíce listopadu došlo také k přemístění prodeje vstupenek NDM do pokladny Divadla Antonína Dvořáka (od 15. ledna 2018 bude prodej vstupenek přemístěn do Provozní budovy NDM za budovu Divadla Antonína Dvořáka, kde je nyní také přemístěno předplatné a obchodní oddělení NDM).
Děkujeme za pochopení! (*mb*)

Nenechte si ujít inscenace, které uvidíte v měsících leden–duben naposledy v této divadelní sezóně!

DONAHA! (Hole dupy) • HABAŽÚRA • MOSKVA → PETUŠKY • PEER GYNT • SISSI (Útěky Alžběty Rakouské) • VESELÉ PANIČKY WINDSORSKÉ • ZAMILOVANÝ SHAKESPEARE • ALL THAT JAZZ, ROCK, BLUES • DVA SVĚTY / JEDEN SVĚT • EDITH A MARLENE • EVITA • FANTOM LONDÝNA • JESUS CHRIST SUPERSTAR • KISS ME, KATE (Kačenko, pusl!) • REBECCA • ROMEO A JULIE, poselství lásky

opera

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2017/2018

Edvard Schiffrauer (1942)

ZOB, ZOB, ZOBAN!!!

Vrať nám, ptáku, hasmana aneb ne tak docela krátká zpívaná pohádka pro děti

Hudební nastudování: Adam Sedlický,
Lenka Živocká

Režie: Václav Klemens

Premiéra 24. září 2017

ve foyeru Divadla Antonína Dvořáka

Inscenace je realizována ve spolupráci s Operním studiem NDM a Ateliérem pro děti a mládež při NDM

Giuseppe Verdi (1813–1901)

OTELLO

Opera o čtyřech dějstvích z roku 1887

Hudební nastudování: Jakub Klecker

Režie: Ivan Krejčí

Premiéry 19. a 21. října 2017

v Divadle Antonína Dvořáka

Nastudování v italském originále s českými a anglickými titulky

Christoph Willibald Gluck (1714–1787)

IFIENIE V AULIDĚ

Tragická opera o třech dějstvích z roku 1774 v hudební a textové úpravě Richarda Wagnera z roku 1847

Hudební nastudování: Zdeněk Klauda

Režie: Michal Znaniecki

Premiéry 14. a 16. prosince 2017

v Divadle Antonína Dvořáka

Nastudování v německé textové úpravě s českými a anglickými titulky

Dmitrij Dmitrijevič Šostakovič (1906–1975)

LADY MACBETH MCENSKÉHO ÚJEZDU

Opera o čtyřech dějstvích

a devíti obrazech z roku 1932

Hudební nastudování: Jakub Klecker

Režie: Jiří Nekvasil

Premiéry 8. a 10. března 2018

v Divadle Antonína Dvořáka

Nastudování v ruském originále s českými a anglickými titulky

Giuseppe Verdi (1813–1901)

LA TRAVIATA

Opera o třech dějstvích

a čtyřech obrazech z roku 1853

Hudební nastudování: Robert Kružík

Režie: Bohuslava Kráčmarová

Premiéry 3. a 5. května 2018

v Divadle Antonína Dvořáka

Nastudování v italském originále s českými a anglickými titulky

OPERNÍ HITY
20. století

OPERA DĚTEM

Půl hodiny
před každým operním
představením jsou pro vás
ve foyeru 1. balkónu Divadla
Antonína Dvořáka připraveny

**DRAMATURGICKÉ
ÚVODY**
k danému titulu!

Opera NDM je na Facebooku:
Opera Národního divadla moravskoslezského

IFIENIE V AULIDĚ – vizuál k inscenaci

Foto Jakub Jíra

REPERTOÁR OPERY (LEDEN – ÚNOR 2018)

Edvard Schiffrauer
ZOB, ZOB, ZOBAN!!!
Hudební nastudování: Adam Sedlický, Lenka Živocká
Dirigent: Adam Sedlický
Režie: Václav Klemens
7. 1. (10.00), 14. 1. (10.00), 14. 2. (10.00), 25. 2. (10.00)

Bedřich Smetana
TAJEMSTVÍ
Hudební nastudování: Jakub Klecker
Dirigent: Jakub Klecker / Robert Kružík
Režie: Tomáš Studený
10. 1. (18.30), 18. 1. (18.30) – naposledy v sezóně

Gioacchino Rossini
LAZEBNÍK SEVILLSKÝ!!!
Hudební nastudování: Marko Ivanović
Dirigent: Tomáš Brauner / Marko Ivanović
Režie: Ondřej Havelka
11. 1. (18.30), 24. 1. (18.30), 25. 2. (15.00)

Giuseppe Verdi
OTELLO
Hudební nastudování: Jakub Klecker
Dirigent: Jakub Klecker / Robert Kružík
Režie: Ivan Krejčí
13. 1. (18.30), 20. 1. (18.30), 1. 2. (18.30), 7. 2. (18.30), 17. 2. (18.30)

Christoph Willibald Gluck
IFIGENIE V AULIDĚ
Hudební nastudování: Zdeněk Klauđa
Dirigent: Zdeněk Klauđa / František Macek
Režie: Michal Znaniecki
14. 1. (15.00), 26. 1. (18.30), 31. 1. (18.30), 6. 2. (18.30)

Bedřich Smetana
PRODANÁ NEVĚSTA
Dirigent: Robert Kružík / Jan Šrubař
Režie: Ilja Racek
19. 1. (18.30), 30. 1. (18.30)

TIP HUDEBNÍHO ŘEDITELE OPERY

TAJEMSTVÍ

Bedřicha Smetany bude prozrazeno na našem jevišti již pouze dvakrát. Excelentní představitel hlavní role Kaliny, barytonista Svatopluk Sem, se stal za ztvárnění této postavy držitelem Výroční ceny Opery Plus! Máte možnost jej vidět nejen v *Tajemství*, ale také v *Lazebníku sevillském!!!* jako Figara!

Jakub Klecker

Jakub Klecker

TAJEMSTVÍ – Svatopluk Sem (Kalina) a sbor opery NDM
Reprízy 10. 1. (18.30) a naposledy v sezóně 18. 1. (18.30) v Divadle Antonína Dvořáka

Foto Martin Popelář

UVEDLI JSME

Giuseppe Verdi (1813–1901)
OTELLO
Opera o čtyřech dějstvích z roku 1887

Libreto Arrigo Boito (1842–1918)
podle tragédie Williama Shakespeara
(1564–1616) *Othello, mouřenín benátský*
(1604)

**Reprízy 13. 1. (18.30), 20. 1. (18.30),
1. 2. (18.30), 7. 2. (18.30), 17. 2. (18.30)
v Divadle Antonína Dvořáka**

„Byl jsem velmi mile překvapen vysokou úrovní nové inscenace Othello. Velice funkční, přitom poměrně jednoduchá scéna i režie [Milan David, Ivan Krejčí]. Výborná akustika Divadla Antonína Dvořáka dala vyniknout skvělým pěveckým výkonům sólistů i sboru. ‚Ocelové‘ stěny, jako odrazové plochy, možná o to víc pomohly ke skvělému akustickému vyznění.“

Výkon orchestru byl více než uspokojivý, hrál s drivem a dynamikou. Občasné nedokonalosti v sekci dřevěných nástrojů nebo žesťů nebyly tak významné, aby ovlivnily celkový dojem. Musím pochválit velmi dobré nastudování a vedení dirigenta pana **Jakuba Kleckera**.

Zvláště bych vyzdvihl fantastický výkon **sboru**, trůfám si říct, že jsem tak přesvědčivý výkon v Divadle Antonína Dvořáka ještě neslyšel. Také díky jemu dostala hra obrovský emocionální náboj.

Ze sólistů mne nejvíce potěšil velmi přesvědčivý **Martin Bárta** v roli Jaga, svou roli zvládl bravurně herecky i pěvecky, **Maida Hundeling** jako Desdemona byla křehká i vášnivá a pěvecky naprosto bezchybná, **Jana**

Martin Bárta (Jago) a Titusz Tóbisz (Othello)

Foto Martin Popelář

Hrochová jako Emilie také herecky i pěvecky skvělá, **Luciano Mastro** si možná svým skvělým výkonem role Cassia řekl o hlavní roli Otella – a **Gianluca Zampieri**, těžko mu cokoliv vytýkat. Odzpíval jako profesionál. Všechna čest výkonu na samé hranici jeho možností. Trochu křečovitě herectví, málo výrazná barva hlasu a nedostatečné charisma, pro tuto roli tak potřebné, byl asi jediný malý

nedostatek na této, jinak opravdu skvělé inscenaci. V poslední řadě musím připomenout také skvělého **Martina Gurbala** v roli Lodovica.

Odnesl jsem si hluboký zážitek a určitě se zajdu podívat na jiné obsazení.

Všem zúčastněným, které jsem nestačil zmínit, patří mé uznání a hluboká poklona.“

Boris Urbánek, pianista a skladatel
(reflexe premiéry 19. října 2017)

Eva Držgová-Jirušová se v roli Desdemony představí 13. a 20. ledna a také 1. února 2018

Foto Martin Popelář

Christoph Willibald Gluck (1714–1787)
IFIGENIE V AULIDĚ
Tragická opera o třech dějstvích z roku 1774 v hudební a textové úpravě Richarda Wagnera z roku 1847

Hudební nastudování **Zdeněk Klauda**
 Dirigent **Zdeněk Klauda**
 / **František Macek**
 Režie **Michal Znaniecki**

Osoby a obsazení:
 Agamemnon, mykénský král

Jiří Hájek
 / **Tomáš Šelc**
 Klytemnestra, královna **Markéta Cukrová**
 / **Janja Vuletic**
 Iphigenia, jejich dcera **Karolína Plicková**
 / **Michaela Popik Kušteková**
 Achilles **Jaroslav Březina**
 / **James Kryshak**
 Kalchas, nejvyšší kněz **Jakub Kettner**
 / **David Szendiuch**

Reprízy 14. 1. (15.00), 26. 1. (18.30), 31. 1. (18.30), 6. 2. (18.30) v Divadle Antonína Dvořáka

„Jsem velmi potěšen, že se tento projekt uskutečňuje – je pozoruhodné, že polsko-český tým ztvárňuje antickou látku, kterou do operní formy přetavili Francouzi a Němci. V tomto smyslu se inscenace stává opravdovou esencí evropanství, připomíná společné znaky naší civilizace a také to, že právě kultura je v evropském prostoru nejlepším „společným jazykem“.“

Maciej Ruczaj, ředitel Polského institutu v Praze

„Klytemnestra **Markéty Cukrové** je ideální představitelkou, jejíž strhující pěvecký i herecký projev patřil k nejsilnějším bodům celé inscenace. Dokonale frázovaný přednes

Jiří Hájek (Agamemnon), Jakub Kettner (Kalchas) se sborem opery NDM Foto Martin Popelář

Cukrové skvěle podpořil jevištní emocionální a diktoval latku všem ostatním postavám. (...) Samostatnou kapitolu si zaslouží orchestr, sbor a hudební nastudování dirigenta **Zdeňka Klaudy**, které vytěžilo z Wagnerovy adaptace a samotné Gluckovy hudby skutečně maximum. S respektem a s hudební inteligencí Klauda přistoupil k Wagnerovu zestručnění díla a jeho záměr – vytvořit jednotný tok hudby – naplnil volbou adekvátních temp, skvěle odstíněných agogických prvků (zejména acceleranda a ritardanda) a evidentní schopností hudební výstavby frází i větších hudebních bloků. Instrumentalisté představili jeden ze svých nejlepších výkonů za dlouhou dobu, který provázela optimální souhra, dynamická jednotka a bezchybné sólové kreace.“

Milan Bátor:
Ifigenie v Aulidě je dalším důkazem vzrůstající úrovně ostravské opery
www.ostravan.cz

„V celém orchestru se nám podařilo nastartovat principy komorní souhry a větší pozornosti k hlasům svých kolegů, tak jak po tom tato hudba přímo volá. Komunikace při hledání této cesty byla velmi přirozená a mohl jsem se během ní

Markéta Cukrová (Klytemnestra), Michaela Popik Kušteková (Iphigenia) se sborem opery NDM Foto Martin Popelář

opřít o zásadní zájem a individuální péči celé řady hudebníků, za všechny bych však chtěl jmenovat dva, a to koncertního mistra orchestru **Vladimíra Liberdu** a vedoucí skupiny violoncell **Radmilu Raškovou**, jejichž spolupráce, profesionalita a odevzdanost společné vizi byla pro mě klíčová,“ dodává k výkonu orchestru NDM dirigent **Zdeněk Klauda** v rozhovoru pro Ostravan.cz.

Diváci Slezského divadla Opava mohou získat zvýhodnění 30 % na operní titul Národního divadla moravskoslezského **Ifigenie v Aulidě**, a to po předložení vstupenky na titul **Ifigenie na Tauridě** Slezského divadla Opava. Slevu lze uplatnit v předprodeji NDM a ve večerních pokladnách.

Diváci Národního divadla moravskoslezského mohou získat zvýhodnění 30 % na operní titul **Ifigenie na Tauridě** Slezského divadla Opava, a to po předložení vstupenky na titul **Ifigenie v Aulidě** Národního divadla moravskoslezského. Slevu lze uplatnit v předprodeji SDO.

Michaela Popik Kušteková (Iphigenia), Erik Ondruš (Arkas) se sborem opery NDM Foto Martin Popelář

Janja Vuletic (Klytemnestra) a Tomáš Šelc (Agamemnon) Foto Martin Popelář

Foto Teresa Grotowska

Jeden z nejvyhledávanějších operních režisérů světa **Michał Znaniecki** poprvé přijíždí do Česka a vytváří se svým progresivním polsko-italským týmem ostravskou operní inscenaci velké antické tragédie, českou premiéru Gluckovy **Ifigenie v Aulidě** ve Wagnerově úpravě.

Jak nazíráte tento příběh, tedy prolog trójské války, který ukazuje velké dilema spojené s lidskou obětí, ženským hrdinstvím i mužským slaboštvím v touze po moci?

Snaha o spojením mytologie s moderním světem se může jevit nesmyslnou. Zcela jiná kultura, náboženství, hodnoty. Ale... Když si rozeberete příběh o **Ifigenii**, zjistíte, že je tomu právě naopak. Metafora lidské oběti je stále bolestně aktuální. Válka je problémem v dějinách stejně jako dnes. Válka převrací hodnoty. Válka rozvrací lidské bytosti. Lidé se stávají dravou zvěří. Potřebují nové rituály, aby se opět stali lidmi. Děje se to dnes, ať už v Evropě, nebo Sýrii.

Rodinně-spoolečenské drama rozpoutá věštba o oběti dcery Agamemnona, velitele vojsk. Dojde-li k jejímu naplnění, mohou lodě vyplout do války proti Tróji – desetiletému utrpení bez jasného vítěze. Co pro vás znamená tento božský

příkaz, kolem kterého se děj hry obtáčí, a jak vnímáte jeho důsledky?

Jde pouze o způsob vyjádření, že lidská bytost je bezmocná. Může člověk změnit svůj osud? S novou technologií, s novým poznáním, ale se stejnou arogancí. Stejně tak se Agamemnon, Klytemnestra a Achilles snaží změnit osud Iphigenie, ale nedokáží to, a ona končí přivázaná k obětnímu stolci.

Jak by podle vás měl znít příkaz nynějším „velitelům“? Otevírá Ifigenie určité kulturně-spoolečenské otázky i pro dnešní dobu? Jaké poselství byste rád svou režii předal publiku?

Tahle opera nedává odpovědi. Rád bych spíš otevřel otázky. Není tu černá ani bílá. Není jedna odpověď. Mé publikum je jiné než já. Každý věří něčemu jinému, má jiné hodnoty, jiná očekávání. Nechci nikoho nutit, aby přemýšlel mým způsobem. Snažím se jen ukázat, jak lidé promění válka, jak se zbožní muži snaží čelit osudu a jak to rozějírá jejich duši. Chci se s publikem podělit o bezmoc lidskosti a neschopnost zachránit milované děti trpící rakovinou nebo umírající při automobilovém neštěstí. Je to odpověď nebo ponaučení? Myslím, že je to spíš otázka: jak s tím vším žít?

Jste velice vytíženým režisérem, ředitelem argentinského festivalu. Kde a v jaké společnosti nabíráte inspiraci a kde tvoříte? Kde se naopak cítíte doma, kde a jak relaxujete?

Domov je tam, kde vám rozumějí. Teď je to Ostrava. Mé režie se hrají v Izraeli, Polsku, Itálii a samozřejmě na mém festivalu na ostrově Kaiola Blue v Argentíně, ale všude jsem jen na návštěvě. Nápadů dostávám, i když se procházím centrem Ostravy nebo obdivuji ten postindustriální zázrak, který tu máte, a to

všechno mě inspiruje. Inspiruje mě skutečný život. Nikdy nepracuji „na papíře“.

Děkuji za rozhovor!

(em)

KDO JE MICHAŁ ZNANIECKI?

Narodil se ve Varšavě, kde později studoval na Akademii dramatických umění. Následně dovršil svá studia v Boloni a Miláně. Jeho kariéra začala v roce 1994 a od té doby režíroval v Polsku, Francii, Belgii, Irsku a Itálii, později také ve Španělsku, Izraeli, Argentíně a Uruguayi. Vytvořil více jak 200 inscenací činoherních, operních i muzikálových v předních divadlech a na předních festivalech celého světa, kde pracoval s těmi nejlepšími herci i pěvci, jako jsou Plácido Domingo, Piotr Beczala, Lorin Maazel nebo José Cura a další. V roce 1994 debutoval v milánské La Scale jako nejmladší režisér v historii tohoto divadla, později se stal také nejmladším uměleckým ředitelem Národní polské opery ve Varšavě a generálním manažerem Poznaňského operního domu. Za své projekty získal Zlatou medaili za společenský a umělecký přínos prezidenta regionu Puglia. Jeho inscenace **Dr. Jekyll a Mr. Hyde** (2007) a **Producenti** (2009) vyhrály ruské Ceny Zlatá maska (2007: nejlepší inscenace roku, 2009: nejlepší režisér, nejlepší „show“). Stal se tvůrcem obrovských open-airových projektů: **Otello** a **Nápoj lásky** na vodě, **Turandot** a **Maškarní ples** na olympijském stadionu ve Vratislavi, **La traviata** a **Carmina burana** s izraelskou operou v pevnosti Masada v Judské poušti. Jeho inscenace **Evžena Oněgina** (ABAO, španělské Bilbao) byla oceněna Premios Líricos Teatro Campoamor za nejlepší novou produkci roku 2011. Chorvatská asociace činoherních umělců pak ocenila jeho **Mefistofela** jako nejlepší operní inscenaci v roce 2014. Znaniecki je také držitelem ceny Premio Abbiati 2015, italského operního Oscara, za inscenaci **200.com projektu – Komedianti**. Za svou práci zakladatele a uměleckého ředitele festivalu Opera Tigre a velvyslance evropského hlavního města kultury – Vratislavi 2016 získal v roce 2012 ocenění ministerstva kultury a národního dědictví Polské republiky Silver Gloria Artis.

Michał Znaniecki během zkoušení inscenace IFIGENIE V AULIDĚ Foto Martin Popelář

Dmitrij Dmitrijevič Šostakovič (1906–1975)

LADY MACBETH MCENSKÉHO ÚJEZDU

Opera o čtyřech dějstvích a devíti obrazech z roku 1932

Libreto Alexander Preis (1905–1942)
a Dmitrij Dmitrijevič Šostakovič
podle stejnojmenné novely Nikolaje
Leskova (1831–1895) z roku 1865

Hudební nastudování **Jakub Klecker**
Dirigent **Jakub Klecker**
/ **Sander Teeppen**
Režie **Jiří Nekvasil**
Scéna **Daniel Dvořák**
Kostýmy **Marta Roszkopfová**
Sbormistr **Jurij Galatenko**
Dramaturgie **Eva Mikulášková**
Český překlad **Igor Jelínek**

Osoby a obsazení (hlavní role):

Boris Timofejevič Izmajlov, kupec
Martin Bárta
/ **Jevhen Šokalo**

Zinovij Borisovič Izmajlov, jeho syn
Josef Moravec
/ **Juraj Nociar**

Katěrina Lvovna Izmajlova, žena Zinovije
Iordanka Derilova
/ **Elena Suvorova**

Sergej, příručí u Izmajlova
Aleš Briscein
/ **Vadim Zaplechny**

Aksiňa, příručí u Izmajlova / Trestankyně
Veronika Holbová
/ **Olga Jelínková**

Sonětko, trestankyně **Anna Nitrová**
/ **Václava Krejčí**
Housková

Nádeníci a nádenice u Izmajlovových. Svatební hosté. Policisté. Trestanci a trestankyně.

Dále účinkuje sbor a orchestr opery
NDM – koncertní mistr **Vladimír Liberda**
a **Jaroslav Podžorski**
– externisté

*Uvádíme v ruském originále s českými
a anglickými titulky*

Premiéry 8. a 10. března 2018 v 18.30
hodin v Divadle Antonína Dvořáka

elektrizující příběh • krvavý chtíč
• kritika společnosti • strhující hudba
• vášně a sexualita

Návrh scény Daniela Dvořáka

Opera NDM každou sezónu uvádí premiéru jednoho významného díla v rámci řady **Operní hity 20. století**. Od roku 2011 byly uvedeny krom oper českých autorů (Leoš Janáček, Bohuslav Martinů) skvosty světové operní literatury: *Cardillac* Paula Hindemitha, *Život prostopášníka* Igora Stravinského, *Ohnivý anděl* Sergeje Prokofjeva (Iordanka Derilova získala za ztvárnění hlavní role Cenu Thálie 2016) a komorní opera *Zneuctění Lukrecie* Benjamina Brittena (naposledy uvádíme 17. května 2018 v Divadle Antonína Dvořáka a 19. května ve Stavovském divadle v Praze). V této sezóně jsme se rozhodli zařadit do repertoáru strhující dílo Dmitrije Dmitrijeviče Šostakoviče *Lady Macbeth Mcenského újezdu*.

Zásadní dílo operní literatury 20. století je „tragédií-satirou“ zkažené společnosti vyvěrající z nezřízené moci sexuality. Ztělesňuje ji Kateřina, frustrovaná a utlačovaná hospodynka, která za sebou zanechává mrtvolky... Šostakovič rozehrál tuto progresivní disonantní hru brutální emocionalitou za použití sólisticky koncertantních nástrojů, sborů a intermezz; triviality, fraškovitosti a grotesknosti. „*Poprvé byla uvedena s velkým úspěchem v roce 1934 v Moskvě. Již roku 1935 zazněla v Clevelandu, New Yorku, Philadelphii, Buenos Aires, Curychu, v pražském Novém německém divadle, v Bratislavě a Stockholmu a koncem roku byla znovu uvedena v Moskvě, ve Velkém divadle. Šostakovičova hudba, která značně bezohledně komentuje osudy postav, zní velmi výsměšně, velmi tvrdě, je zákeřná jako režim v tehdejších Sovětském svazu. V partituru jsou znatelné*

úseky charakteristické drzostí, typické pro jejího autora: žesťový soubor na scéně, tanečně-parodistické plochy, drásající pasáže i jímavě krásná lyrická místa,“ doplňuje dirigent **Jakub Klecker**.

Opera zpočátku dosáhla ohlušujícího úspěchu v bezmála 180 reprízách, v období stalinského teroru byl však skladatel zanedlouho souzen v pokřiveném článku *Chaos místo hudby* (Pravda, 1936): „Posluchače v opeře omračuje od první chvíle úmyslně nesouladný, chaotický proud zvuků. (...) Je to hudba úmyslně napsaná ‚vzhůru nohama‘, aby nic nepřipomínalo klasickou operní hudbu, aby neměla nic společného se symfonickým zněním, s prostou, obecně srozumitelnou hudební řečí. (...) Schopnost dobré hudby uchvátit masy je obětována maloburžoaznímu formalistickému snažení, požadavkům vytvořit originálnost způsobu laciného originálničení. Je to hra na nepochopitelné věci (rafinovanost), která může skončit velmi špatně.“ Šostakovičova hra také velmi špatně díky Stalinovi skončila. Tento na Západě renomovaný skladatel se ocitl v nebezpečí stejně jako podobně smýšlející umělci. Opera se dalšího uvedení dočkala až po svém přepracování v 60. letech. Na ostravské scéně se v této verzi dávala v roce 1971 jako *Kateřina Izmajlovová* (hudební nastudování Jiří Pinkas, režie Ilja Hylas).

„**Všechny totality se bojí umění, které je neuchopitelné, které se vyjadřuje metaforou. Ve své nejistotě mají rády realismus, kde je vše jasné, ložené, optimistické...**, cožrazil ve třicátých letech ideolog Ždanov. *Lady Macbeth je vrcholné dílo, jehož hudba je velmi ironická, jízlivá, plná*

hudebních citátů, celé drama je stavěno v kolážovitém, až groteskním nadhledu a šklebu. Inspiraci pro vytvoření inscenace jsme našli v konstruktivismu sovětských divadelních avantgard 20. let. Dáváme nahlédnout do intimního světa pokoje, kde se odehrávají erotické scény Kateřiny a Borise, jakož i děravý dvůr, jímž prolézají lidé i krysy, stejně jako se snažíme vytvořit obraz transportů na Sibiř, bezvýhodnost ze zavření do klecí,“ uvádí režisér inscenace Jiří Nekvasil. (em)

NDM a Janáčková filharmonie Ostrava

Necelé dva roky po kolosálním úspěchu *Lady Macbeth Mcenského újezdu* tehdejší garnitura radikálně obrátila svůj postoj

Romantika

smyslů zbavená

15. února 2018, 19 hodin
Dům kultury města Ostravy

program:

Richard Wagner: Lohengrin, předehra
Ferenc Liszt: Koncert pro klavír a orchestr č. 1 Es dur
Dmitrij Šostakovič: Symfonie č. 4 c moll op. 43

účinkují:

Federico Colli – klavír
Janáčková filharmonie Ostrava
Kaspar Zehnder – dirigent

Janáčková
filharmonie
ostrava

a Šostakovičova opera byla označena za „chaos místo hudby“ a za zavřeníhodnou tvorbu. V téže době skladatel dokončoval svoji monumentální *Čtvrtou symfonii*. Začal ji sice s orchestrem zkoušet, ale z dosud neověřených důvodů a ve strachu o vlastní existenci nakonec od její premiéry upustil. Obě díla byla rehabilitována až mnohem později v 60. letech.

Ostravské publikum má jedinečnou možnost tato dvě přelomová díla na jaře 2018 konfrontovat. **Janáčková filharmonie Ostrava uvede Čtvrtou symfonii na abonentním koncertě 15. února 2018**, tři týdny před premiérou *Lady Macbeth* v NDM. A tři týdny po premiéře můžete vyslechnout na **klavírním recitálu ve filharmonii**

Šostakovičova

preludia a fugy

26. března 2018, 19 hodin
Dům kultury města Ostravy

program:

Dmitrij Šostakovič: 24 preludií a fug op. 87

účinkuje:

Alexander Melnikov – klavír

Janáčková
filharmonie
ostrava

OPERA VESELOHRA NA MOSTĚ

70 let od prvního scénického
nastudování nejhranější opery
Bohuslava Martinů!

Dne 9. 1. 1948 byli návštěvníci budovy Městského divadla v Ostravě (Dnes Divadlo Antonína Dvořáka) svědky historické události! **Poprvé na světě se zde v provedení domácího operního souboru hrála scénická podoba rozhlasové jednoaktové opery Bohuslava Martinů Veselohra na mostě** – dodnes nejhranější opery tohoto skladatele nejen v Česku, ale i ve světě.

Tato jednoaktová opera, napsaná v roce 1935, byla premiérována a jedinkrát uvedena v živém vysílání 18. 3. 1937! Libreto zpracoval skladatel podle stejnojmenné veselohry Václava Klimenta Klicperry. Ostravská inscenace *Veselohra na mostě*, na které se podíleli dirigent František Jílek, režisér Osvald Albín, scénograf Miroslav Cygan, zde

byla uváděna společně s jednoaktovou operou Vítězslava Nováka *Zvíkovský rarášek* a baletem Leoše Janáčka *Lašské tance*. Inscenace se hrála do 10. 4. 1948 a dosáhla celkem 18 uvedení! Světový ohlas získala *Veselohra na mostě* po inscenaci v New Yorku v podání Mannes School of Music v prostorách na Hunter College v anglickém překladu. V září téhož roku byla uvedena na festivalu v Benátkách.

Na další operu Bohuslava Martinů si Ostrava musela počkat 21 let. V roce 1969 byly u nás uvedeny jeho *Řecké pašije*. **K dnešnímu dni bylo ostravským operním souborem nastudováno celkem 10 (!) operních titulů Bohuslava Martinů. Veselohra na mostě a Řecké pašije se u nás dočkaly již dvou nastudování.** A k tomu se sluší připomenout nastudování tří baletů Bohuslava Martinů a baletní zpracování jeho symfonické kompozice *Paraboly*. Martinůvská operní řada pak bude dále v Národním divadle

všech 24 preludií a fug, jedno ze stěžejních děl klavírní literatury 20. století, které Šostakovič napsal v posledním roce Stalina teroru. (od)

Diváci NDM mohou od 1. 1. 2018 získat zvýhodnění 20 % na všech koncertech Janáčkovy filharmonie Ostrava (s výjimkou cyklu G a mimořádných koncertů), a to po předložení vstupenky z operních představení Národního divadla moravskoslezského (s datem konání představení od 1. 1. 2018) nebo abonentky NDM na aktuální sezónu 2017/2018. Slevu lze uplatnit pouze v Janáček pointu – tedy v prodejním místě JFO, které se nachází v Domě kultury města Ostravy.

Posluchači JFO mohou od 1. 1. 2018 získat zvýhodnění 20 % na všechny operní tituly NDM s výjimkou premiér, silvestrovských, gala představení a představení hostujících souborů, a to po předložení vstupenky z koncertu JFO (s datem konání koncertu od 1. 1. 2018) nebo abonentky JFO na aktuální sezónu 2017/2018. Slevu lze uplatnit v předprodeji NDM a ve večerních pokladnách obou divadel.

moravskoslezském pokračovat hned v příští sezóně 2018/2019 nastudováním opery *Julietta* s premiérou na jaře 2019 v režii tandemu SKUTR! (jn)

VESELOHRA NA MOSTĚ (Městské divadlo, dnešní Divadlo Antonína Dvořáka 1948)
Zdroj Almanach 40 let ostravského divadla 1919–1959

OPERNÍ SIRÉNY

Diskuzní pořad opery NDM s názvem **Operní sirény** se pravidelně koná v hudebním oddělení Knihovny města Ostravy, a to v den zkoušky sirén – každou první středu v měsících října 2017 – červnu 2018 (mimo měsíce ledna), vždy od 16.00 do 17.30 hodin. Na jaké hosty se můžete těšit v následujících měsících?

Foto Martin Kusyn

PŘEDÁNÍ CEN LIBUŠKA

S radostí vám oznamujeme, že letošní 13. ročník Festivalu hudebního divadla OPERA 2017 je za námi a s ním i vyhodnocení poroty kritiků v podobě ceny Libuška. Cenu kritiků za **mimořádnou interpretaci** titulní role *Hamleta* Ambroise Thomase v NDM si odnesl držitel Ceny Thálie 2016 za ztvárnění stejné role, rakouský barytonista **Thomas Weinhappel**. Tato inscenace *Hamleta* se dostala do užšího výběru kritiků, nejvíce se líbila i divákům, podle kterých se stala **nejlepší inscenací festivalu**. (em)

Slavnostní předávání dvou cen Libuška 2017

Foto Martin Kusyn

INZERCE

Nedělní rodinný brunch

RESTAURACE
LA BRASSERIE

KAŽDOU NEDĚLI 11:30–14:00 HOD.

Neomezená konzumace
polévek, předkrmů, teplých
a studených pokrmů,
salátů a dezertů.

Cena na osobu (bez nápojů) 399 Kč,
děti 4–6 let 89 Kč, děti 7–10 let 129 Kč,
děti 11–15 let 189 Kč

DĚTSKÝ KOUTEK / WI-FI / PARKOVÁNÍ
ZDARMA

Tyršova 6, 702 00 Ostrava 2
Tel.: +420 599 099 727 | E-mail: gastro.iho@cpihotels.com
ImperialHotelOstrava.com

Činohra

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2017/2018

Gustave Flaubert (1821–1880)
PANÍ BOVARYOVÁ
Hořký příběh o sladké dívce a její ztrátě iluzí
Režie: Peter Gábor
Premiéra 16. listopadu 2017
v Divadle Antonína Dvořáka

Christian Lollike (1973)
OBYČEJNÝ ŽIVOT
neboli Tělo a bitevní pole
Taková normální paranoia
Režie: Josef Kačmarčík
Česká premiéra 17. listopadu 2017
v Divadle loutek Ostrava

Henrik Ibsen (1828–1906)
PEER GYNT
Fantastická pouť za nalezením sebe sama
Režie: Pavel Khek
Premiéra 11. ledna 2018
v Divadle Jiřího Myrona

Eugène Labiche (1815–1888)
ŠTASTNÍ VE TŘECH
Milostný mnohoúhelník po francouzsku
Režie: Janusz Klimsza
Premiéra 25. ledna 2018
v Divadle Antonína Dvořáka

Ferdinand von Schirach (1964)
TEROR
Morální dilema na miskách vah
Režie: Tereza Řihová
Premiéra 5. dubna 2018
v Divadle loutek Ostrava

Christopher Hampton (1946)
ŘEČI LÉČÍ
Vztahová psychoanalýza
Režie: Vojtěch Štěpánek
Česká premiéra 20. dubna 2018
v Divadle loutek Ostrava

Terry Pratchett (1948–2015)
– Stephen Briggs (1951)
MASKARÁDA čili Fantom opery
Britská humoristická fantasy v operním duchu
(a s operním duchem)
Režie: Zdeněk Bartoš
Premiéra 14. června 2018
v Divadle Antonína Dvořáka

Eric Bogosian (1953)
SEX, DROGY A HAFO PRACHŮ
One man show pro dva herce
Režie: Janusz Klimsza
První uvedení 21. června 2018
ve zkušebně Divadla Antonína Dvořáka

Činohra NDM je na Facebooku:
Činohra Národního divadla moravskoslezského

PANÍ BOVARYOVÁ – Petr Houska (Charles Bovary), Izabela Fířlová (Emma Bovaryová) a Alexandra Gasnárková (Matka Bovaryová)

Foto Radovan Štátný

REPERTOÁR ČINOHRY (LEDEN – ÚNOR 2018)

Gustave Flaubert
PANÍ BOVARYOVÁ
Režie: Peter Gábor
3. 1. (18.30), 3. 2. (18.30), 16. 2. (18.30)

Marius von Mayenburg
MUCEDNÍK
Režie: Janusz Klimsza
4. 1. (19.00), 10. 2. (19.00)

Henrik Ibsen
PEER GYNT
Režie: Pavel Khok
11. 1. (18.30) – premiéra,
13. 1. (18.30) – první repríza, 17. 1. (18.30),
26. 1. (18.30), 8. 2. (18.30), 20. 2. (18.30)

Brad Fraser
TEĎ MĚ ZABÍJ
Režie: Janusz Klimsza
12. 1. (19.00), 9. 2. (19.00)

Christian Lollike
**OBYČEJNÝ ŽIVOT
neboli Tělo a bitevní pole**
Režie: Josef Kačmarčík
15. 1. (19.00), 16. 2. (19.00), 19. 2. (19.00)

Terrence McNally – David Yazbek
DONAHA! (Hole dupy)
Režie: Pavel Šimák
18. 1. (18.30) – naposledy v sezóně

Eugène Labiche
ŠTASTNÍ VE TŘECH
Režie: Janusz Klimsza
25. 1. (18.30) – premiéra,
27. 1. (18.30) – první repríza, 29. 1. (18.30),
11. 2. (15.00), 21. 2. (18.30)

Marc Norman – Tom Stoppard – Lee Hall
ZAMILOVANÝ SHAKESPEARE
Režie: Radovan Lipus
30. 1. (18.30), 4. 2. (16.00), 24. 2. (18.30),
27. 2. (18.30) – derniéra

Viliam Klimáček
SISSI (Útěky Alžběty Rakouské)
Režie: Peter Gábor
1. 2. (18.30), 7. 2. (18.30)

Simon Stephens – Mark Haddon
PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM
Režie: Janusz Klimsza
2. 2. (19.00) – naposledy v sezóně

Michael Cooney
HABADURA
Režie: Roman Groszmann
6. 2. (18.30), 28. 2. (18.30)

Molière
ŠKOLA PRO ŽENY
Režie: Janusz Klimsza
14. 2. (18.30)

William Shakespeare
VESELÉ PANÍČKY WINDSORSKÉ
Režie: Peter Gábor
15. 2. (18.30)

Peter Quilter
JE ÚCHVATNÁ!
Režie: Peter Gábor
23. 2. (18.30)

TIP ŠÉFA ČINOHRY

ZAMILOVANÝ SHAKESPEARE

Srdečně divákům doporučuji tuto brilantně napsanou romantickou komedii, která dokáže oslovit každého. Můžete se těšit na silný příběh plný vášně a emocí, poutavou atmosféru renesančního Londýna, to vše podpořené duchaplnou režii. Tuto svěží a vtipnou inscenaci můžete vidět v Divadle Jiřího Myrona – nenechte si ujít poslední 4 reprízy!

Vojtěch Štěpánek

Alena

ZAMILOVANÝ SHAKESPEARE – David Schreiber (kytara, flétna, perkuse), Tomáš Filip (hoboj, flétna, perkuse), Vit Roleček (William Shakespeare), Izabela Firlová (Viola de Lesseps), František Večeřa (Ralph) a Ivan Dejmal (Lambert)
Reprízy 30. 1. (18.30), 4. 2. (16.00), 24. 2. (18.30) a derniéra 27. 2. (18.30) v Divadle Jiřího Myrona

Foto Radovan Šťastný

UVEDLI JSME

Gustave Flaubert (1821–1880)
PANÍ BOVARYOVÁ
Hořký příběh o sladké dívce a její ztrátě iluzí

Reprízy 3. 1. (18.30), 3. 2. (18.30)
a 16. 2. (18.30) v Divadle Antonína
Dvořáka

Ve čtvrtek 16. listopadu 2017 proběhla v Divadle Antonína Dvořáka premiéra nové inscenace činohry Národního divadla moravskoslezského. Uvedením zcela nové dramatizace slavného klasického francouzského románu *Paní Bovaryová* rozvíjí dramaturgie činohry linii inscenování historických příběhů a navazuje na tituly *Car Samozvanec* nebo *Sissi (Útěky Alžběty Rakouské)*.

Autorkou dramatizace *Paní Bovaryové* je **Veronika Vavroušková**, jako dramaturgyně na přípravě této inscenace spolupracovala **Alice Olmová**. Výrazně tvůrčího způsobu převedení komplikované románové formy do jevištní podoby si ve své recenzi pro Ostravan.cz všimá **Evelína Vaněk Síčová**: „Dramaturgicko-dramatizační duo (Veronika Vavroušková a Alice Olmová) vypracovalo z Flaubertova pera základní kostru a vytvořilo z ní plynulé divadelní představení, které ze své předlohy neztrácí ani kapku inkoustu. Naopak, *Vavroušková a Olmová románové postavy zhmotnily a daly jim Flaubertovy myšlenky do úst, aby se před publikem mohly nejen obhájit, ale svůj příběh autenticky vyprávět. Bez přidání zbytečností zachovaly autorův smysl pro vyprávění a inscenace se kromě dialogů obrací k publiku prostřednictvím promluv herců, adresovaných přímo divákům.*“ V pořadu Mozaika Českého rozhlasu Vltava své hodnocení nejen celé inscenace, ale také způsobu převedení původního románu do jevištní podoby uvedla divadelní publicistka

Izabela Firlová jako Emma Bovaryová Foto Radovan Šťastný

Pavla Bergmannová: „Myslím, že ostravská dramatizace je poměrně zdařilá. Zejména v tom, jak úsporně a zároveň výstižně dokázala zprostředkovat vypravěčskou šíři Flaubertova románu a koncentrovat všechno podstatné do délky zhruba dvou a půl hodin trvání představení. Autorkou dramatizace je **Veronika Vavroušková**, která celý děj zarámovala setkáním postav *Faráře a Berty*, již dospělé dcery *Emmy Bovaryové*. Vzpomínky *Berty* se prolínají s chronologicky se odvíjejícím příběhem její matky. Právě střídání přítomné linie a minulosti, neustálé očekávání a odhalování skutečnosti vytváří velmi osobité napětí v ději.“

Režisérem inscenace je **Peter Gábor**. Po inscenaci o rakouské císařovně *Sissi* se jedná o další z jeho jevištních uchopení strhujícího osudu výrazné ženské hrdinky na pozadí velkého příběhu. „Možná i díky končící éře šéfa ostravské činohry a režiséra *Petera Gábora* se představení nese v lehkém tempu bez nervozity a zaškobrtnutí, které by se daly u tak rozsáhlého díla předpokládat. Několikasetstránkovou knihu smrsknout na dvě hodiny hraného textu lze považovat za bláznovství, avšak v tomto případě za geniální bláznovství,“ píše **Evelína Vaněk Síčová**. „Režisér **Peter Gábor** zachytil příběh *Emmy Bovaryové* jako paralelu k osudům řady současných žen, které se nechají žít svými partnery a přesně jako Flaubertova hrdinka naivně utíkají před nudou každodenního manželského života k nějakým vysněným romantickým představám a rozptýlení hledají například i v nevěře,“ hodnotí režijní pojetí inscenace **Pavla Bergmannová**.

Scénografem inscenace je **Michal Syrový**, autorkou kostýmů pak **Alena Schäferová**.

Alena Schäferová: „Zatímco kostýmy *Aleny Schäferové* zůstávají v dobově relativně věrné stylizaci, tak scéna *Michala Syrového* pracuje především s náznakem a symbolem a nutí diváka aktivně si spoluvytvářet jednotlivé situace a významy,“ říká o scénografickém řešení inscenace **Pavla Bergmannová**. **Evelína Vaněk Síčová** pak k tomu dodává: „Po příchodu do hlediště se usazujete s pohledem na prázdnou scénu, již s velkou nadsázkou dominuje šicí stroj v levém rohu. Minimalistická scénografie *Michala Syrového* dodává představení zvláštní trojrozměrný pohled na celý příběh. Pár kusů nábytku by se spíše dalo očekávat na komorní scéně, ale kupodivu tak malý počet rekvizit dal vyniknout množství herců v dobových kostýmech *Aleny Schäferové*.“

Výraznou pozornost na sebe v inscenaci poutá herečka **Izabela Firlová** v hlavní roli *Emmy Bovaryové*. „Ztvárnění postavy *Emmy Bovaryové* nabízí poměrně zajímavou a náročnou hereckou příležitost, které se **Izabela Firlová** zhostila poměrně se ctí. Její role vyžaduje obsáhnout výrazný posun a přerod od téměř dětské naivity přes romanticky zasněnou polohu až po negativními emocemi zmítanou a rozpolcenou hrdinku, která v závěru už ani nemá energii a prostředky najít cestu z bludného kruhu ven. Herečka velmi citlivě a vyváženě vystihla rozpor mezi krásou fyzickou a jakýmsi temnými zákoutími duše hrdinky, která až chorobně touží být společností obletována a milována. V určitých momentech, zejména v těch kontroverznějších polohách, kdy postava *Emmy Bovaryové* projevuje nelásku k dceři, či dokonce odpor k manželovi, dokázala **Izabela Firlová** přenést na jeviště až určitou hrůznost ženské duše.“ (ag)

Jméno **Petera Gábora** je s činohrou NDM spojeno již téměř 25 let. Po jeho první režii hry *Tanec na konci léta* v roce 1994 následovaly více než dvě desítky inscenací, které v NDM vytvořil. Mnohé z nich pak v čase, kdy působil jako umělecký šéf činohry od 1. 1. 2012. Na konci roku 2017 po šestiletém působení z této pozice odchází. V uvedeném období nejenže v NDM připravil jedenáct činoherních titulů (za všechny jmenujme například inscenace *Sen noci svatojánské*, *Večeře*, *Velký Gatsby* nebo z nejnovějších *Paní Bovaryová*) a jednu operu, ale přivedl do souboru několik nových herců (Lucii Končokovou, Davida Janoška, Roberta Fintu, Izabelu Firlovou a Víta Rolečka). Z celé řady režijních osobností, které Peter Gábor přizval ke spolupráci, jmenujme například Radovana Lipuse (*Zamilovaný Shakespeare*), Andrzeje Celińského (*Car Samozvanec*), Victorii Meirik (*Lesík*), Jana Friče (*Král Ubu*), Ivana Buraje (*Odsun!!!*) či Štěpána Pácla (*Za vodou /Dokud nás smrt.../*).

S Národním divadlem moravskoslezským spolupracujete od roku 1994, v uplynulých šesti letech jste působil navíc jako umělecký šéf činohry. Co pro vás NDM znamená?

Znamená pro mě životní propojení s ostravskou činohrou, s městem a mnoho silných uměleckých i osobních zážitků

Foto z inscenace BALADA PRO BANDITU (NDM 1996) v režii Petera Gábora Foto Josef Hradil

Foto z inscenace ŠAKALÍ LÉTA (NDM 2005) v režii Petera Gábora

a setkání. Sezónu po sezóně jsem poznával divadelní Ostravu jako velmi inspirativní město plné talentovaných umělců. Velké jeviště v Divadle Jiřího Myrona mě provokovalo k inscenování ve velkém jevištním gestu a pozdější spolupráce s Komorní scénou Aréna mně zase dopřála vychutnávat si intimitu a emocionalitu divadla. Jednoduše velmi bohaté umělecké využití. A když k tomu přidám ještě možnost režisovat v ostravském studiu Českého rozhlasu a dnes i pedagogickou práci se studenty Janáčkovy konzervatoře nebo Ostravské univerzity... tak to je obrovská profesní motivace.

K více než patnácti činoherním či operním režii jste v NDM od roku 2012 jako umělecký šéf činohry přidal dalších dvanáct (včetně jedné opery). Pro režiséra asi není jednoduché srovnávat vlastní tvorbu, ale přesto se zeptám, na které inscenace vzpomínáte obzvláště rád?

Tanec na konci léta, *Balada pro banditu*, *Kouzelník z Lublinu*, *Šakalí léta*, *Kabaret*, *Komedie omylů*, *Večeře*, *Veselé paničky windsorské*, *SISSI (Útěk Alžběty rakouské)*, *Paní Bovaryová*...

Uvedete alespoň některé z hereckých osobností, na jejichž spolupráci budete vzpomínat nejraději?

Setkat se při práci s hereckými hvězdami nejstarší generace byla pro mě velká škola a zkušenost. Rozhovory v Divadelním klubu s panem Filipem nebo Šulcem byly – tenkrát na úpných začátcích naší spolupráce s NDM – pochvalné, ale i drsně kritické. A to mě bavilo. Umělecké problémy se venčily velmi otevřeně a přímo. Udržovalo mě to neustále v pokoře a dobré tvořivé

kondici. Mám rád suverénní herectví a souhru souboru s mojí vizí. A když jste k tomu ještě obklopený skutečnými profesionály, tak z toho může vzniknout neopakovatelný zážitek.

Co byste divákům a čtenářům rád vzkázal?

Milí diváci a přátelé činohry NDM, děkuji za vaši přízeň a zájem a přeji vám, stejně jako novému uměleckému vedení, mnoho sugestivních divadelních představení.

Za činohru NDM Peterovi Gáborovi za jeho bohatou a úspěšnou spolupráci děkujeme a přejeme mnoho profesních úspěchů v dalším tvůrčím období. (ag)

Foto z inscenace SISSI (Útěk Alžběty Rakouské) (NDM 2017) v režii Petera Gábora Foto Radovan Štátný

Vojtěch Štěpánek studoval hudebně-dramatický obor na Státní konzervatoři v Praze pod vedením profesorů Hany Maciuchové a Jana Novotného. Od roku 2004 působil ve Strašnickém divadle v Praze jako režisér a herec. Účinkoval například v inscenacích *Faust*, *Julius Caesar*, *Škola pro ženy* či *Oidipús Rex* a režíroval inscenace *Kebab*, *Sleeping Around* a *Testosteron*. V roce 2012 nastoupil jako kmenový režisér Divadla Komédie, kde od roku 2014 působil jako ředitel. Pod jeho vedením se divadlo profilovalo jako Centrum východní dramatiky, přičemž se soustředilo na uvádění dosud neobjevených či zcela nových her dramatiků východních proveniencí. Uvedl zde například Rózewiczovu *Past*, Klimáčekovy tituly *Rozkvetly sekery* a *Ježíškova armáda*, hru Markéty Bidlasové *Her Master's Voice* či dramaturgii románu Pavla Göbla *Penis pravdy*. V Divadle F. X. Šaldy Liberec nastudoval Stoppardovu *Bouřlivou plavbu*, dále tituly *Ženy* a *Podivný případ se psem*. V uplynulé sezóně pohostinsky režíroval v pražském Divadle pod Palmovkou komedii *Mocná Afrodité* od Woodyho Allena a v A studiu Rubín uvedl vlastní text *Nevím*. Napsal hru *Poslední zhasne* pro polský Teatr Kochanowskiego v Opoli, v pražském Divadle Palace se již několik let uvádí jeho hra *P.R.S.A.*

Od 1. 1. 2018 nastoupíš jako umělecký šéf činohry. S jakými očekáváními do NDM přicházíš?

Očekávám především dobrou práci s vynikajícím, osobnostně velmi pestrým souborem. Dosud jsem s ním profesní zkušenost neměl, takže věřím, že očekávání jsou vzájemná.

Co tě přesvědčilo, abys přijal nabídku šéfovat činohře NDM?

Dalo by se říci, že to byla jedna otcovská promluva Standy Šárského, se kterým jsem v době mého rozhodování zkoušel v Praze v Divadle pod Palmovkou. Je to velká zodpovědnost. Jak říkám: to divadlo tu bylo sto let přede mnou a musí být i sto let po mně. Ale rychle jsem si uvědomil, že práce na vol-

né noze, to znamená především pracovat na sobě. A já potřebuji spíše pracovat na něčem, co mě přesahuje. Hostování v několika divadlech ročně nikam nespěje, naopak dlouhodobá práce se souborem pro mě má zásadní smysl.

Jak vnímáš současnou pozici činohry v NDM a v Ostravě vůbec?

V Ostravě je teď cosi ve vzduchu... tím nenarážím na životní prostředí, ale na velmi zjitřenou atmosféru. V muzikálu *Jesus Christ Superstar* sbor zpívá: *What's that buzz?* Čili co je to za „bzukot“ – a dává se tím najevo, že něco se děje, nevíme co, ale všichni to cítíme. A tenhle bzukot slyším v Ostravě. Divadelní prostředí je zde velmi tvůrčí, hlediště bývají vyprodaná, divadlo je plné života. Ale cítím, že tato vlna soubor činohry NDM jakoby mýjela. Nevím, jestli by se v Evropě našlo město velikosti Ostravy s takovou hustotou profesionálních souborů na kilometr čtvereční. A soubor činohry NDM má stát ve středu těch souborů. A doufám, že bude.

Jako režisér máš spoustu zkušeností, režíroval jsi i v zahraničí. Přeci jen ale byla zatím tvým domovským útočištěm hlavně Praha, kde jsi přes deset let vedl herecký soubor (se kterým jsi došel až do Divadla Komédie). V čem očekáváš, že se tvoje role v činohře NDM bude oproti předchozímu působení lišit?

Dělat divadlo v Praze znamená pořád bojovat o přežití. I když jsme mvali většinou vyprodáno, nedokázali jsme pokrýt potřebné náklady. Granty se tenčily, až ten poslední byl likvidační a šéf komise, která nás z Komédie vypoklonkovala, tam nyní bude ředitelem. S takovým prostředím už nechci

Režisér Vojtěch Štěpánek Zdroj Ostravan.cz

mít nic společného. Vážím si těch, kteří ctí tradici divadla v Ostravě a neexperimentují s jeho existencí. Ocítám se tedy v prostředí, ve kterém mohu plánovat dlouhodobě dopředu, a to znamená tvůrčí svobodu. Divadlo neutváří jedna premiéra nebo jedna sezóna, ale kontext tvorby a poetika hereckého souboru. A k tomu je potřeba čas. Stejně jako když postavíte v centru města jednu moderní budovu, tak to neznamená, že to město tepe v rytmu moderny. Ale musí jít o postupný a hlavně přirozený vývoj. (ag)

ŠÉFOVÉ ČINOHRY NDM	
1919–1923	ředitel Václav Jiříkovský
1923–1925	ředitel František Uhlíř
1925–1926	v divadelní komisi, která řídila divadlo, zastupoval činohru Karel Prox
1926–1930	ředitel Miloš Nový
1930–1931	Jan Škoda, první jmenovaný šéf činohry
1931–1932	činohra bez šéfa (Jan Škoda hostoval pouze jako režisér)
1932–1937	Jan Škoda
1937–1938	Antonín Kurš
1938–1940	vedením činohry pověřen triumvirát: Jiří Myron, Karel Konstantin a Karel Melichar-Skoumal
1940–1942	Jan Škoda
1942–1944	Jiří Myron
1944–1946	Miloš Wasserbauer
1946–1948	Zdeněk Hofbauer
1948–1952	Antonín Kurš
1952–1956	Jiří Dalík
1956–1958	Miloš Hynšt
1959–1973	Radim Koval
1973	Jaroslav Švehlík
1973–1974	vedením činohry pověřen triumvirát: Zdeněk Starý, Bedřich Jansa a Karel Vochoč
1974–1981	Karel Vochoč
1981–1989	Karel Brynda
1990–1991	Stanislav Šárský
1991–1993	Michael Tarant
1993–1994	vedením činohry pověřeni Vojtěch Kabeláč a Juraj Deák
1994–2004	Juraj Deák
2004–2008	Janusz Klimsza
2008–2012	Pavel Šimák
2012–2018	Peter Gábor
2018	Vojtěch Štěpánek

Christian Lollike (1973)

OBYČEJNÝ ŽIVOT neboli Tělo a bitevní pole

Taková normální paranoia

Reprízy 15. 1. (19.00), 16. 2. (19.00)
a 19. 2. (19.00) na alternativní scéně
Divadla loutek

Na české premiéře *Obyčejného života* a vlastně i dramatiky Christiana Lollikeho vůbec nás svou přítomností poctila i překladatelka textu **Lada Halounová**, která v následujících řádcích reflektuje erudovaným pohledem zážitek z představení.

Ukažme si bejváky!

Christian Lollike, nejvýraznější a nejpłodnější současný dánský dramatik, si konečně poprvé nachází cestu na česká jeviště. Lollike se nejen v Dánsku, ale i na německých, anglických a amerických scénách snaží pojmenovat současné společenské dění a nešvary a předkládat tak publiku k zamyšlení témata, jaká se často politici ať už na lokální, nebo světové úrovni snaží přehlížet. Nečiní tak ovšem za účelem laciné sebe prezentace nebo kvůli touze být za jakoukoliv cenu provokativní. Ve skutečnosti za jeho dramaty stojí především snaha dovést publikum k zamyšlení nad důležitou otázkou, na kterou tak nerad někdo odpovídá: *Co se za tím vším ve skutečnosti skrývá a co to pro naši společnost znamená?*

Text, který uvádí NDM, je z okruhu méně politicky laděných her, než bývá u Lollikeho zvykem, přesto se v náznacích dostane i na globální problematiku, a to třeba ve stále velice aktuálních tématech jako terorismus nebo přistěhovalectví. Hlavním tématem se ovšem stává orwellovské sledování, přesněji až pronásledování, kdy se už nyní ale nejedná o „dozor zvenčí“, ale o vnitřní paranoiu s jakýmsi až sartróvským obráceným existencialismem, kdy peklem pro nás nejsou ostatní lidé, ale my sami. Hlavní hrdinku *Obyčejného života* představuje dnešní typická třicátnice, která se cítí pod drobnohledem požadavků, jež na ni naše „dokonalá“ společnost klade. Současný superčlověk 21. století totiž musí vynikat úplně ve všech myslitelných i nemyslitelných oblastech od rodinného života přes práci, sport, skvěle formované tělo, zdravý životní styl, zábavnost, starostlivost, nápaditost, zodpovědnost, zkrátka na co si jen vzpomenete.

Podobný oblouk jednotlivých témat obkrouží i ostravský *Obyčejný život*, který

Petra Lorencová (A), Jiří Sedláček (B) a David Janošek (C)

Foto Radovan Štátný

sleduje proměnu hlavní postavy z „dokonalé ‚oběti‘ společenského diktátu“ v obraz člověka, kterým podle svých – opět společností – implikovaných – představ pohrdá. Zatímco dánská premiéra z roku 2011 v Aarhuském divadle zasadila příběh do hravého světa postavček Teletubbies, ocitáme se v českém prostředí v moderně zařízeném obývacím pokoji, kde jsme všichni pohodlí „friends“, jak nás upozorňují písmena na typicky severských ikeáckých policových dílech. Nacházíme se tedy doslova téměř „u sebe doma“, kde tři postavy roztáčejí tematický kolotoč zábavné férie nabité energií, jež díky skvělé herecké souhře v publiku vyvolává salvy smíchu, při kterém si ovšem po chvíli uvědomíme, že z něj mrazí – asi nejednomu divákovi posléze musí dojít, že kolotoč odehrávající se na jevišti je ve skutečnosti součástí jeho vlastního osobního

života. A jak už tomu u Lollikeho bývá zvykem, hra sama nabízí více otázníků než odpovědí, a je tudíž na každém jednotlivci, aby se vypořádal se současným ať už společenským, či firemním paradigmatem. Je jen na nás, abychom si uvědomili, kam až věci mohou dospět, necháme-li se vláčet představami okolí o našem vlastním „obyčejném“ životě – jenž se tvůrcům podařilo uchopit navýsost po lollikovsku.

Z recenze

„*Obyčejný život* je ve své tělesnosti hereckým portrétem a koncertem **Jiřího Sedláčka, Petry Lorencové a Davida Janoška**. Uplatnění kostýmů i prostorově funkční scény **Mariany Kuchařové** je těžko co vytknout, včetně jejího rozehrání v režii **Josefa Kačmarčíka** tak, že se ve zdánlivě fádním prostoru neustále něco děje. Věci jsou odněkud někam vytahovány nebo přesouvány, nahrazovány, zaměňovány, odkrývány nebo naopak ukryvány. Paranoia civilizační choroby 21. století zůstává v tomto ohledu podporována standardními moderními médii, mobily, počítači, které jsou synchronizovány do nejmenšího detailu třeba se surrealistickými bonmoty **Jiřího Sedláčka**. **Napětí stoupá díky ostentativní zášti k živočišnosti Petry Lorencové nebo naopak se bizarně rozsvěcuje díky rozjařeně bezprostřednosti Davida Janoška.**“

Martin Jiroušek:

Obyčejný život představuje krajní divadelní experiment o tom, že svět je jen slepá ulička, ze které není úniku

www.ostravan.cz

Eugène Labiche (1815–1888)

ŠŤASTNÍ VE TŘECH

Milostný mnohoúhelník po francouzsku

Překlad **Marek Stašek**
Režie **Janusz Klimsza**
Dramaturgie **Adam Gold**
Scéna **David Bazika**
Kostýmy **Marcela Lysáčková**
Hudba **Nikos Engonidis**

Osoby a obsazení:
Alfons Marjavel **Vladimír Polák**
Hernance, jeho žena **Lada Bělašková**
Ernest, rodinný přítel **Robert Finta**
Jobelin, Ernestův strýc **Petr Houska**
Albertina, Jobelinova neteř **Petra Lorencová**

Krampach, nový sluha **David Viktora**
Lisbeta, nová služka **Izabela Firlová**
Petunie, komorná **Miroslava Georgievová**

Premiéra 25. ledna 2018 v 18.30 hodin
v Divadle Antonína Dvořáka

Reprízy 27. 1. (18.30), 29. 1. (18.30),
11. 2. (15.00) a 21. 2. (18.30) v Divadle
Antonína Dvořáka

milostné plotky • oblíbení ostravští komici
v akci • situační komedie

Nastudováním bláznivé komedie *Šťastní ve třech* z pera francouzského dramatika a komediografa Eugèna Labiche představuje činohra NDM publiku poutavý vaudeville z prostředí měšťanského salónu.

Právě žánrově zasazení je pro inscenaci klíčové. Vaudeville byl až do 60. let 19. století chápán především jako forma odlehčeného divadelního programu, který v sobě ve volné struktuře spojoval zábavné divadelní situace doplněné (často sentimentálními) kuplety a písněmi. První důležitý krok pro vymezení nové podoby vaudevilové formy, v jejímž rámci Labiche svou hru *Šťastní ve třech* již koncipuje, znamenalo podstatné uvolnění francouzského divadelního zákona, který přítomnost kupletů ve vaudevillu předepisoval. Stalo se tak v roce 1855. Ještě o dva roky dříve ale musel například slavný Alexandr Dumas ml. dodatečně připsat několik písní do jinak populární inscenace *Dámy s kaméliemi*. Druhý a definitivní krok k přechodu k nové vaudevilové formě pak představoval vznik zcela nového žánru – operety. Ta se ihned od svého etablování (konkrétně od premiéry Offen-

bachova *Orfea v podsvětí* v roce 1858) těšila nesmírné oblibě. Od konce 50. let 19. století se proto vaudeville rozvíjí již pouze ve spojitosti s mluveným slovem na jevišti a zároveň se soustředí na autonomní rozvinutí prvků situační, konverzační i charakterové komedie. To ostatně dokazuje právě i Labicheova hra *Šťastní ve třech*, poprvé uvedená v pařížském divadle Palais-Royal v lednu 1870. Namísto pozornosti směřované hudebním vložkám v ní sledujeme příklon k textu s výrazně pravidelnou strukturou a příběhem, který celou hru rámcuje. Výše uvedené tvůrčí postupy pak na začátku století dvacátého mistrovským a zcela specifickým autorovým způsobem dotvořil nejvýraznější Labicheův pokračovatel Georges Feydeau.

Inscenace představuje hru v přitažlivé době i prostředí, do nichž ji umístil sám autor. Ocítáme se tedy v době druhého francouzského císařství v honosném domě bohatého pařížského měšťana, který se po smrti své ženy teprve nedávno oženil s novou manželkou. Pro zpeřštění dlouhých chvil volného času si do domu přivádí také mladého přítele Ernesta, milého, důvtipného a oddaného mladého muže, který se ovšem pro soužití manželů brzy ukáže nebezpečnějším, než se na první pohled zdálo... V tom také spočívá ústřední zápletká hry. Dále se však setkáváme s celou řadou dalších postav; s komornou, která jako by tušila něco, co

mělo zůstat utajeno, se dvěma poněkud nejapnými alsaskými sluhy s podivnými způsoby a konečně s nonšalantním strýcem Jobelinem a jeho okouzlující neteří Albertinou.

Těchto osm postav utváří základní půdorys inscenace, která je přesně strukturovaným sledem komických situací, v nichž jednotlivé postavy na základě neočekávaných a často až absurdních okolností musejí ukázat svůj důvtip a šarm. Inscenace nevypráví komplikovaný příběh ani neřeší závažné téma. Komedie *Šťastní ve třech* poskytuje především potěšení z opravdu koncentrované esence divadelní komiky a brilantně vypointovaných situací. Především pak chce představit jedinečný esprit postav, které si hravě a s dech beroucí pohotovostí dokážou poradit s jakoukoli nečekanou komplikací. Divák tak může nahlédnout do světa, který je tomu našemu sice časově vzdálen, o to více okouzlující však může být. (ag)

Jedná se o uvedení druhé Labicheovy hry v NDM. Tou první byl *Slaměný klobouk*, nejslavnější komedie tohoto autora. V NDM byl nastudován v roce 1924 a 1956, Labiche se tak na scéně NDM vrací po více jak 60 letech.

Robert Finta, Lada Bělašková a Vladimír Polák na vizuálu k inscenaci

Foto Radovan Štátný

PREMIÉRA

Henrik Ibsen (1828–1906)
PEER GYNT
Fantastická pouť za nalezením sebe sama

Premiéra 11. ledna 2018 v 18.30 hodin
v Divadle Jiřího Myrona

Reprízy 13. 1. (18.30), 17. 1. (18.30),
26. 1. (18.30), 8. 2. (18.30)
a 20. 2. (18.30) v Divadle Jiřího Myrona

Překlad	Josef Brukner a Josef Vohryzek
Úprava	Pavel Khek a Sylvie Rubenová
Režie	Pavel Khek
Dramaturgie	Sylvie Rubenová
Scéna	Michal Syrový
Kostýmy	Agnieszka Pátá Oldak
Hudba	Vladivojna La Chia
Pohybová spolupráce	Jana Ryšlavá
Souboje	Petr Nůsek
Hlasová spolupráce	Eva Spoustová Málková

Osoby a obsazení:	
Peer Gynt	Ivan Dejmal
Åse, jeho matka	Anna Cónová
Solvejg	Lucie Končoková
Nicota, Pasažér, Knoflíkář	Vladimír Čapka

Dědek z Dovre a další	Jan Fišar
Kovář Aslak a další	František Večeřa
Mads Moen a další	Vít Roleček
Družba a další	Jiří Sedláček
Mladík a další	Vít Hofmann*
Zeleně oděná a další	Renáta Klemensová
Ingrid a další	Kateřina Vainarová
Anitra a další	Sára Erlebachová*
Helga a další	Bára Vidomská*

*studenti Janáčkovy konzervatoře v Ostravě

světová literatura • poetické drama
• svět fantazie • hledání sebe sama

Peer Gynt je rozsáhlý opus. Henrik Ibsen si při jeho psaní převoditelnost na jeviště hlavu zrovna nelámал, protože ho koncipoval jako drama literární, a byl si navíc vědom, že jevištní technologie zatím zdaleka nedosahují toho, co by naplnilo jeho představy. V dramatu se tak střídají nejen prostředí jedno za druhým, ale čas také plyne jako voda, a tak s titulním hrdinou putujeme od mládí po stáří, a každodenní realitu norského fjordu klidně vystřídá (nikoliv zrovna pohádkové) trollí království, setkáme se s bájnou bytostí svádějící poutníky z jejich

Ivan Dejmal na vizuálu k inscenaci

Foto Radovan Štastný

cesty (v norštině nazývanou Bøyg, v našem překladu Nicota), dosti podivným Pasažérem a na konci i s Knoflíkářem, kterého posílá samotný Mistr...

Svou rezignací na jakoukoliv apriorní jevištní „uveditelnost“ svého básnického dramatu se však zároveň oprostil od veškerých „praktických omezení“ a mohl tak stvořit dílo oproštěné od jediné konkrétní reality, které do jeho nadčasovosti povznášejí obrazy tak fantaskní, jako by je vybájlil sám hlavní hrdina. Tím se však Ibsenovo drama stalo ryze divadelním a **v současnosti je stále jednou z nejuváděnějších norských her vůbec**. Svého prvního uvedení se dočkalo již devět let po své publikaci v Oslu (tehdejší Christianii), k němuž scénickou hudbu zkomponoval Edvard H. Grieg. Ta je dnes stejně známá jako sama hra (ne-li známější), vzpomeňme např. skladby *Ve sluji krále hor* či *Solvejzinu píseň*.

Co je tedy na *Peeru Gyntovi* tak výjimečného? Mladý Peer by ve svém věku měl mít už dost rozumu na to, aby se postaral sám o sebe a o svou vyčerpanou, stárnoucí matku. **Peer však již od dětství žije ve světě snů a fantazie, aby se nemusel trápit starostmi nuzného života, který s matkou, opuštěním jeho otcem, vedou.** Peer

se však těchto snů vzdát odmítá, věří, že mu není souzeno být vydědencem, ale hrát se na výsluní, a všem, kdo o tom pochybují,

Gyntske já – to je vojsko, milí páni, vášní, choutek, i snů a přání. Bůh potřeboval hlínu na to, aby moh po svém uhníst zem. A já musím mít svoje zlato, abych se moh stát císařem. Být císařem tak akorát na dva dny, to ne. Chci se stát sám sebou až na samou kost. Chci být Gynt přímo rozsochatě, sir Peer Gynt od hlavy až k patě.

ukáže, zač je toho loket. Na cílevědomosti a snu, za kterým si jdeme, přeci není nic špatného. Otázka však je, jaké prostředky k jeho dosažení použijeme... A jestli cílem někdy není ona samotná cesta. Čím více možností, tím těžší rozhodování – inu to dnes platí ještě mnohem více než před 150 lety. Důležité však je umět nést za svá roz-

PREMIÉRA

hodnutí následky. Avšak Peer, místo toho, aby se z chyb poučil, řídí se radou Nicoty: „*Peere, odejdi*“ a bez ohlížení utíká dál a dál, tzv. přes mrtvoly (Peer to však zvládne naplňovat nejen metaforicky, ale i doslova). A tímto způsobem zjistí, že proutíkal celý svůj život, neboť nikdy neutíkal „za něčím“, ale „od něčeho“, a že najednou už utíkat není kam... a **nezbude mu nic jiného než čelit tomu nejtěžšímu – totiž sobě a svým vlastním činům**. Nakonec musí čelit i svému nejtěžšímu hříchu, který je zároveň jeho spásou, totiž svojí milé Solvejg, která na něj nikdy nepřestala čekat...

(sr)

Návrh scény Michala Syrového

PEER GYNT OČIMA TVŮRČÍHO TÝMU

Peer Gynt byl napsán v roce 1867, je to tedy hra stará půl druhého století a za 150 let se společnost přeci jen dost proměnila. Co nebo koho pro vás zosobňuje Peer Gynt dnešních dní?

Pavel Khek: Peer Gynt je „člověk“ – prototyp člověka jako vy nebo já. A dnešní Peer zosobňuje člověka dneška, tak jako ten z roku 1867 byl aktuální Ibsenův políček člověku tehdejšímu. Dobré hry jsou jako houby: nasají dobu, v níž se inscenují. Stačí je pořádně zmáčknout. Chci tím říct, že doba se mění, ale člověk ne. Člověk páchá dobro a koná zlo pořád stejně. A i ten nejlepší z nejlepších má určitě některé z hříchů, které má náš Peer.

Michal Syrový: Peer Gynt pro mě zosobňuje člověka naprosto průměrného, ovšem s vysoce nadprůměrnou schopností sebeklamu. Snílka i rváče, citlivku i podrazáka. Nepřímá úměrnost mezi přesvědčením o vlastní genialitě a skutečných, reálných schopnostech jedince.

Ivan Dejmal: Možná se změnil svět kolem nás, technologie, způsob života, ale nic jiného. Ibsen píše o lidech. O jejich chování, vztazích, emocích, citech. A to bude vždy aktuální. Peer může být šťastný i nešťastný stejně dnes jako tehdy. A je úplně jedno, jestli má v ruce motyku nebo iPhone.

Anna Cónová: Společnost ano, změnila se prostředím, technologiemi, možnostmi..., ale člověk je pořád člověk. Peer Gynt je převít s jemnou duší.

Vladimír Čapka: Ač je to hra stará 150 let, člověk zůstal člověkem se svými dobrými i špatnými vlastnostmi. Je jen otázkou, které vyplavou na povrch. Vždy záleží na člověku samotném. Kousek Peera Gynta je v každém z nás.

Lucie Končoková: Každý z nás má v sobě

Peer může být šťastný i nešťastný stejně dnes jako tehdy. A je úplně jedno, jestli má v ruce motyku nebo iPhone.

Ivan Dejmal

někdy něco gyntovského. Sebeláska, sebechvála, provokace okolí, zbabělost, neschopnost přiznat chybu a postavit se problémům, útlaky...

Ibsenova hra má bez úprav 170 stran, my jsme v naší úpravě více než 60 stran vyškrtali, přesto platí, že hra otvírá mnoho zásadních témat (což – alespoň doufám – platí i v naší úpravě). O čem je náš Peer Gynt právě pro vás?

Pavel Khek: To nelze říct v jedné větě. To hlavní je, že naplnění života dnes člověk hledá všude možně a mnohdy nevidí, že ty nejpodstatnější věci stojí přímo před ním. Evropa se má teď nejlépe v dějinách lidstva, a přesto neustále nadáváme a jen minimum z nás by svůj život označilo za šťastný. Peer Gynt se ptá, proč to tak je?

Michal Syrový: Tak škrtat by se mělo dál... (*smích*) Peer Gynt je pro mě o cestě za nalezením sebe sama, svého místa ve společnosti, svého štěstí. O tom, že každý z nás je alespoň malou částí Gynt. Čili náš Gynt je o nás samých.

Ivan Dejmal: O možnosti volby. O výběru cesty. A o zodpovědnosti a strachu z takových rozhodnutí.

Anna Cónová: O radosti ze snění, o lásce mateřské, lásce osudové, lásce k životu. Magický realismus v našich útrokách...

Lucie Končoková: Zatím jsme na začátku zkoušení. Momentálně je to pro mě o existenci člověka, kterému nerozumím a nebudí ve mně sympatie. Člověk, který nevidí, nelslyší, je sobecký, mluvka. Uvidíme, zdali se

v průběhu zkoušení můj pohled bude měnit. Co mě na Gyntovi zajímá? Peer Gynt neustále utíká. Otázka je, kdy si uvědomí a zdali si uvědomí, že celou dobu utíká sám před sebou. A co s tím?

Co pro vás osobně znamená Gyntovo tolikrát skloňované „být sám sebou“?
Pavel Khek: Pro mne to znamená nezradit nikdy (ani pod nátlakem) vlastní ideály. Peer Gynt to chápe jinak. Jeho Já je upřednostněno před vším ostatním. On je Sám Sebou, čímž ovšem zradil základní ideál lidství, a sice ten, že člověk není na světě jen pro sebe.

Michal Syrový: Frázi z motivačních knih. Ideál hrdinů westernu *Sedm statečných*.
Ivan Dejmal: Být sám sebou... Ne takový, jakého mě někdo chce. Jedinec, společnost, prostředí. Být mě ovlivňují. Dělat rozhodnutí. Svá rozhodnutí... Jak to myslí Peer, pořádně nevím. Snad to do derniéry zjistím a pak uděláme další rozhovor. Ale že se na to objevování těším!!!

Anna Cónová: Svobodu bez hranic.
Vladimír Čapka: Být sebou sám je zapeklitá věc. Co nechceš, aby bylo činěno tobě, nečiň ty jiným.
Lucie Končoková: Myslím, že je strašně těžké definovat, co to je „být sám sebou“ a jak to poznám a kdy je to pravda. Vždyť jsem sama sebou! Jsou situace, kterým se musím přizpůsobit a jednat tak, jak je správné a vhodné, i když s tím mé vnitřní já nesohlasí, ale nemůžu být sobecká. V tu chvíli sama sebou nejsem?! Těžko se na to odpovídá.

(sr)

Pavel Khek (* 1978)

Rodák z Prahy absolvoval nejprve divadelní vědu na FF UK v Praze a divadelní, filmová a mediální studia na FF UP v Olomouci, načež se jal studovat činoherní režii na pražské DAMU, které se od té doby profesionálně věnuje. V současné době je kmenovým režisérem Městských divadel pražských, byl uměleckým šéfem Městského divadla Mladá Boleslav a mimoto spolupracuje s divadly po celé republice – od Mostu přes Kladno, České Budějovice až po Zlín a samozřejmě Ostravu, kde jste mohli v jeho režii vidět *Doktora Faustuse*.

Michal Syrový (* 1982)

Narodil se v Českých Budějovicích, odkud se přemístil lehce jižněji do Českého Krumlova na Střední uměleckoprůmyslovou školu sv. Anežky České. Po absolvování oboru scénická technika zamířil podstatně více na sever, do Prahy, na studium scénografie na DAMU, kde v současné době působí i jako externí pedagog. Doma je nyní v Praze, ale Ostrava už je pro něj skoro druhým domovem, protože tu není

žádným nováčkem. Jeho první spolupráce s NDM byla již v roce 2012 na inscenaci *Jak důležité je mít Filipa* a od té doby tu vytvořil scénografii již k deseti inscenacím. Mimo Prahu a Ostravu dělá scény (ve výtvarném slova smyslu, jinak je Michal dost klidný typ) od Chebu po Český Těšín, od Liberce po Zlín, a když zrovna pracovně nejezdí po celé republice, věnuje se např. sochařství. S Pavlem Khekem spolupracuje opakovaně již od dob studií.

Agnieszka Pátá-Oldak (* 1973)

Narozená v Polsku, avšak většinu svého života již přebývajíc v České

republice. Na střední umělecké škole vystudovala grafiku a sochařství, posléze na pražské DAMU pokračovala ve studiích scénografie, je absolventkou oboru kostým a maska. Neúnavně hostuje v divadlech po celé republice (od Chebu přes Most, Ústí nad Labem, Plzeň, České Budějovice, Jihlavu, Zlín, Prahu, Brno a další nevyjímaje). S Pavlem Khekem jako kostýmní výtvarnice spolupracuje dlouhodobě a v NDM se rovněž podílela na *Doktoru Faustusovi*.

Vladivojna La Chia (* 1983)

Ostravská skladatelka, zpěvačka, textačka a výtvarnice. Hudbě se jako samouk věnovala už od dětství, první kapelu založila v devíti letech, od čtrnácti už zpívala po ostravských klubech a všude, kde se dalo. Působila ve skupině Banana, v současné době hraje sólově, s metalovou kapelou Vladivojsko nebo za doprovodu 4třia. Krom vlastní hudební produkce skládá hudbu pro film i pro divadlo, za hudbu k filmu *Nevinnost* byla nominována na Českého lva a Cenu české filmové kritiky. (sr)

INZERCE

THE MEDIA

DIGITAL SIGNAGE SOLUTION

KAŽDÝ DEN PRACUJEME NA TOM,
ABYSTE BYLI VIDĚT.

VELKOPLOŠNÉ OBRAZOVKY VE FAKULTNÍ NEMOCNICI OSTRAVA.

VAŠE REKLAMNÍ A MEDIÁLNÍ AGENTURA

www.budetevidet.cz

koniec nudy v čelárnách...

balet

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2017/2018

ALL THAT JAZZ, ROCK, BLUES

Extáze tance

Choreografie / hudba:

Après rasage Regina Hofmanová / Ástor Piazzolla

Rain Dogs Johan Inger / Tom Waits

O Balcão de Amor Itzik Galili / Pérez Prado

Premiéra 2. listopadu 2017

v Divadle Jiřího Myrona

Ludwig Minkus (1826–1917)

DON QUIJOTE

Nesmrtelná baletní klasika

Choreografie: Michal Štípa

podle Petípy a Gorského

Hudební nastudování: Adam Sedlický

Premiéry 12. a 14. dubna 2018

v Divadle Antonína Dvořáka

Balet NDM je na Facebooku:

Balet Národního divadla moravskoslezského

ALL THAT JAZZ, ROCK, BLUES – sborová scéna z choreografie RAIN DOGS

Foto Martin Popelář

REPERTOÁR BALETU (LEDEN – ÚNOR 2018)

Petr Iljič Čajkovskij
LABUTÍ JEZERO
Choreografie: Igor Vejsada
Dirigent: Tomáš Brauner / Marek Prášil
**6. 1. (18.30), 7. 1. (16.00), 9. 1. (18.30),
4. 2. (16.00), 8. 2. (18.30)**

DVA SVĚTY / JEDEN SVĚT ♂ ♀

Choreografie: Ohad Naharin, Jiří Kylián,
Itzik Galili

Hudba: Maurice Ravel – Isao Tomita,
Steve Reich, Michael Gordo

**23. 1. (18.30), 24. 1. (18.30), 25. 1. (18.30),
27. 1. (18.30), 30. 1. (20.00) – zájezd Praha,
naposledy v sezóně**

Ástor Piazzolla, Tom Waits, Pérez Prado
ALL THAT JAZZ, ROCK, BLUES
Choreografie: Regina Hofmanová, Johan Inger,
Itzik Galili
13. 2. (18.30), 16. 2. (18.30)

TŘI MUŠKETÝŘI

Choreografie: Paul Chalmer

Dirigent: Jan Kučera / Maroš Potokár

**22. 2. (18.30), 24. 2. (18.30) – naposledy
v sezóně**

BALET GALA

Mezinárodní baletní galakonzert

28. 2. (18.30)

ÚVODY K BALETNÍM INSCENACÍM!

U inscenací *Dva světy / jeden svět*,
All That Jazz, Rock, Blues a *Tři mušketýři*
se můžete těšit na dramaturgické úvody, které
se konají půl hodiny před představením.
Dramaturgické úvody vám přinesou
spoustu zajímavých informací, ať už
ze zákulisí inscenace, nebo
z historie baletu.

TIP ŠÉFKY BALETU

DVA SVĚTY / JEDEN SVĚT ♂ ♀

Výjimečnost inscenace *Dva světy / jeden svět* spočívá ve spojení
světově uznávaných tvůrců Jiřího Kyliána, Ohada Naharina a Itzika
Galiliho, kteří ve složeném večeru naznačují rozmanité směry vývoje
současného baletu. Nenechte si ujít posledních pět repríz, z nichž tu
poslední odtančíme v Národním divadle v Praze!

Lenka Dřimalová

Lenka Dřimalová

DVA SVĚTY / JEDEN SVĚT ♂ ♀ – choreografie FALLING ANGELS

Reprízy 23. 1. (18.30), 24. 1. (18.30), 25. 1. (18.30) a 27. 1. (18.30) v Divadle Jiřího Myrona a naposledy v sezóně 30. 1. (20.00) v Národním divadle v Praze

Foto Martin Popelář

NENECHTE SI UJÍT

DVA SVĚTY / JEDEN SVĚT ♂ ♀

Choreografie **Ohad Naharin** (*B/olero*),
Jiří Kylián (*Falling Angels*),
Itzik Galili (*SUB*)

Hudba **Maurice Ravel** – Isao Tomita
(*B/olero*),

Steve Reich (*Falling Angels*),
Michael Gordon (*SUB*)

Na pouhých 4 představení se v této sezóně
vrací do Divadla Jiřího Myrona baletní
inscenace *Dva světy / jeden svět*. Jednou ji

také odehrajeme na Nové scéně Národního
divadla v Praze (30. 1. 2018).

**Reprízy 23. 1. (18.30), 24. 1. (18.30),
25. 1. (18.30), 27. 1. (18.30) v Divadle
Jiřího Myrona a 30. 1. (20.00)
v Národním divadle v Praze**

„Jde o věčné téma, o anatomii emocí
a rozdílný stav mysli stále se přitahujícího,
byť i často konfliktního vztahu. Milujících,
roztoužených párů, přátelsky naladěných
partnerů i těch věčně nepoučitelných mi-
lenců, nenaplněných očekávání, vyčítavých,

pronásledovaných i žárlivých démonů, nená-
viděných a nenávislně nastavených vztahů.
Tentokrát se však ženy ani muži na scéně
nepotkají. Každý v příslušné situaci vyjadřuje
to své a jedinečné.“

Marcela Benoni:

***Dva světy / jeden svět – vymezení
ženského a mužského elementu***
www.tanecniaktuality.cz

„Falling Angels je choreografií, která vám
nedopřeje klidu, choreografií, k níž budete
mít potřebu se neustále vracet.“

Tomáš Valníček:

***Zápisky z večera vpravdě světových
choreografií v Ostravě***
www.operaplus.cz

„Je těžké určit, která je větším emočním
zážitkem, zda osmičlenná Kyliánova cho-
reografie Falling Angels anebo sedmičlenná
emoční bouře SUB od Galiliho.“

**Martin Jiroušek: Baletní novinka Dva
světy / jeden svět má světovou úroveň
a nutí diváka přestat dýchat**
www.ostravan.cz

Nenechte si v měsíci lednu
ujít otevřenou lekci, které
připravujeme k této inscenaci.
Pro více informací sledujte náš
web a Facebook.

Choreografie FALLING ANGELS

Foto Martin Popelář

Choreografie SUB

Foto Martin Popelář

Ludwig Minkus (1826–1917)

DON QUIJOTE*Nesmrtelná baletní klasika*

Minkusův komicky laděný balet *Don Quijote* podle románu Miguela Cervantese je jedním z nejpobulárnějších titulů světového baletního odkazu. V choreografii Mariuse Petipy měl balet premiéru v Moskvě roku 1869 a setkal se hned od počátku s velkým úspěchem. Hlavní dějová linie milostného příběhu o zakázané lásce Kitri a Basila se prolíná s líčením fantaskního světa Dona Quijota, který se vydal hledat společně se svým věrným Sanchem Panzou rytířská dobrodružství. Prosluněné Španělsko, hudba Ludwiga Minkuse a především strhující tance dají vyniknout klasické virtuózní technice. Inscenaci bychom vám rádi představili v tomto čísle časopisu z pohledu scénografa **Aleše Valáška** a kostýmního výtvarníka **Romana Šolce**.

Slovo scénografa Aleše Valáška

„Když mi Michal zavolal a přizval mě ke spolupráci, nevěřil jsem vlastním uším! Nestává se zrovna každý den, že by vám zavolal jeden z našich nejlepších současných sólistů baletu. Musím se vždy pousmát, když si pomyslím: kdo má to štěstí spolupracovat se šlechtou? Michal je už druhý princ, i když jen ten baletní, se kterým spolupracuji. Tím prvním byl choreograf Jiří Horák v inscenaci Labutího jezera.“

Inscenaci Dona Quijota jsme začali připravovat hned na jaře 2017. Myslím si, že je potřeba, aby každý nápad dozrál a rozvíjel se. Začali jsme tedy brzo. Pracovních schůzek bylo opravdu mnoho. Probírali jsme každou scénu a každý detail. Viděl jsem mnoho inscenací tohoto baletu, které vesměs pořád dokola opakovaly to samé v rámci scénografického řešení, jež postrádalo jakoukoliv koncepci a bylo vesměs vizuálně nezajímavé. Věděli jsme, že touto cestou se vydat nechceme...

Scénografické řešení mě napadlo jeden večer, když jsem si vzpomněl

Návrhy kostýmů Romana Šolce

na hodiny literatury na gymnáziu, kde je Cervantesův román pořád dokola opakovaným tématem... Ale přiznejme si, kdo z nás tu knihu opravdu četl? A v tu chvíli byla myšlenka na světě: Hrdina z knihy, kterou sám píše! S Michalem jsme celý balet pojali tak, že sám Don Quijote píše svůj životní příběh, ve kterém zažívá jednotlivá dobrodružství. Na jevišti tedy ožije kniha a jednotlivé postavy budou vystupovat z jejích stránek. Diváci se tedy mohou těšit na klasický výpravový balet, kde nebude chybět vtip a nadšázka.“

Slovo kostýmního výtvarníka Romana Šolce

„Protože se balet odehrává celý ve Španělsku, nechali jsme se inspirovat dobovou španělskou módou – hledal jsem dobové rytiny a ilustrace z té doby, kdy chceme, aby se inscenace odehrávala. Nechali jsme se malinko inspirovat také filmem. Jednoduše tedy můžeme říci, že jde o stylizaci dobové módy ze Španělska.“

Na kostýmech jsme s Michalem Štípou spolupracovali. Zadal mi určité požadavky a já je snažím plnit. Jelikož jde o balet, museli jsme vybrat materiály a upravit střihy tak, aby se tanečníci v kostýmech mohli dobře hýbat, aby mohli splňovat všechny požadavky pana choreografa

Michala Štípy, aby se v kostýmech cítili dobře a hezky (to samozřejmě podpoří jejich další výkon), aby kostým podporoval charakter postavy, kterou tanečníci ztvárňují, aby se jim v kostýmech dobře hrálo – tedy aby kostým napomáhal hereckému projevu.

Protože se jedná o baletní inscenaci s alternacemi, myslím si, že nebudu přehánět a nebudu se moc mýlit, když řeknu, že bude potřeba vyrobit 120 až 150 kostýmů. Jedná se o velkolepou a výpravnou inscenaci, na kterou se mohou diváci těšit!“ (red)

Návrhy scény Aleše Valáška

O Michalovi Štípovi patrně víte, že je prvním sólistou Baletu Národního divadla v Praze. Možná také víte, že jeho kariéru odstartoval baletní soubor Národního divadla Brno. Nepochybně se vám vybaví jeho elegance, přirozená noblesa, především partnerská spolehlivost a technické dispozice jej vždy řadily do kategorie „danseur noble“. Čerstvou informací pro vás ale zcela jistě bude skutečnost, že se Michal Štípa ujal role choreografa a režiséra inscenace *Don Quijote*. O to více nás těší, že tato jeho premiéra bude právě v Národním divadle moravskoslezském!

Michale, kde se vlastně vzal ten nápad, že se stanete choreografem inscenace Don Quijote?

Byl to nápad šéfký baletu NDM Lenky Dřímálové, která mi poskytla tu možnost stát se choreografem této inscenace. Zároveň je to pro mě velká výzva, na kterou se velmi těším.

Hrál při rozhodování roli také titul?

Ano, určitě roli titul hrál, protože se jedná o velký klasický balet s těžkými party pro sólisty. Roli také hrálo to, že je mi klasický tanec velmi blízký a že *Don Quijote* byl jeden z prvních baletů, ve kterém jsem byl obsazený první rok v profesionálním souboru, na což velice rád vzpomínám.

Jste z této své „premiéry“ nervózní?

Ano, jsem. Není jednoduché skloubit veškeré složky, jako jsou kostýmy, scéna, světla, hudba a samozřejmě choreografie, dohromady. Mám velkou výhodu, že velkou část souboru znám, protože jsem už řadu let jeho pravidelným hostem.

Tuto inscenaci má na repertoáru také Moravské divadlo Olomouc (choreografie a režie: Hana Vláščilová). V čem bude vaše choreografie specifická?

V Moravském divadle Olomouc měla inscenace premiéru v loňské sezóně, kterou

Věřím, že Don Quijote bude neotřelý a odlišný od uváděných inscenací v Česku a zároveň zůstane dobový

jsem měl možnost vidět. Pro mou inscenaci bude specifická především celková výprava. Při této příležitosti jsem si vybral scénografa Aleše Valáška a kostýmního výtvarníka Romana Šolce. Věřím, že společně jsme vytvořili koncept, který bude neotřelý a odlišný od uváděných inscenací v Česku a zároveň zůstane dobový, tak jak jej diváci mohou znát. Další změny bych nerad prozrazoval (úsměv).

Odbočme ještě k jinému baletu – Labutímu jezeru. Stalo se již příjemnou tradicí, že se na vás diváci, v rámci hostování, mohou těšit v roli prince Siegfrieda. Tuto roli si v Ostravě zatančíte 7. ledna 2018. Prozradíte, v čem bude toto vaše představení výjimečné?

Ano, rád bych pozval diváky na naši „premiéru“ *Labutího jezera* s Alinou Nanu, první sólistkou Národního divadla v Praze. V této roli se představíme společně poprvé, což bude výjimečné především pro nás (úsměv).

Na konci února se uskuteční také další ročník Balet gala, kde býváte také často hostem...

Tento ročník baletního gala bude pro mě jiný především tím, že diváci zhlédnou část mé choreografie z připravované premiéry baletu *Don Quijote*. A zároveň mě mohou vidět jako tanečníka. Myslím si, že je velmi důležité zařadit do programu tyto projekty, protože diváci můžou vidět práci nejen českých tanečníků, ale i zahraničních, což je určitě velmi důležité.

Měl jste už možnost navštívit nějakou baletní inscenaci, kterou má NDM v současnosti na repertoáru?

Měl jsem možnost tančit v řadě inscenací NDM, tudíž spoustu inscenací znám osobně. Jako divák sleduji vývoj NDM již dvacet let a v loňské sezóně jsem měl například možnost zhlédnout balet *Popelka* a *Tři mušketýři*.

Děkuji za rozhovor!

(mb)

Michal Štípa a Nikola Márová jsou pravidelnými hosty BALET GALA (ukázka z inscenace SPARTAKUS)

Foto Martin Popelář

Ástor Piazzolla, Tom Waits, Pérez Prado

ALL THAT JAZZ, ROCK, BLUES

Extáze tance

Choreografie / hudba:

Après rasage

Regina Hofmanová / Ástor Piazzolla

Rain Dogs

Johan Inger / Tom Waits

O Balcão de Amor

Itzik Galili / Pérez Prado

**Reprízy 13. 2. (18.30) a 16. 2. (18.30)
v Divadle Jiřího Myrona**

„Ostravský balet se v posledních letech výrazně mění. Dramaturgie sází na kvalitní zahraniční choreografy a prověřená díla. (...) Nedávná podzimní premiéra zase nabídla program složený z prací umělců evropského formátu a novinky Reginy Hofmanové. Společným jmenovatelem podzimní premiéry All That Jazz, Rock, Blues byly kontrastní taneční rytmy s kořeny v severní, střední a jižní Americe. (...)

V choreografii Rain Dogs byly Ingerovi inspirací písně Toma Waitse – ležérní, přednášené typickým unaveným a chraplavým hlasem. Inger dal průchod spontaneitě tanečníků a nutno říct, že ti ostravští si ji opravdu užívají. Pozornost budí hlavně živelný tanec Reiho Masatomiho. Taneční čísla mají nevázanou atmosféru, mění se nálady i mužské a ženské role při převlékání do šatů opačného pohlaví. (...)

Choreografie APRÈS RASAGE – Lore Jehin

Foto Martin Popelář

Program uzavírá **energická pecka Itzika Galiliho O Balcão de Amor s hudbou Péreze Prada**. V chytlivých rytmech kubánského mamba přivádí choreograf na scénu skupinu nejrůznějších typů a týpků. Liší se kostýmem i pohybovou charakteristikou; spojuje je však čirá radost z tance. Místy to připomíná zábavné pořady komerčních televizních stanic, například když se hned v úvodu poněkud upjatý mladík ve výrazných brýlích snaží blýsknout v kuželu světelného reflektoru, ale ten mu vždy uteče, až mu nakonec pomyslnou slávu „v září reflektoru“ ukradne někdo jiný. Jenže Galiliho taneční svět není jen líbivý, ale také tanečně vynalézavý a chytrý. To demonstruje závěrečný dlouhý akrobatický duet, do něhož zakomponoval

spoustu ryze pohybových gagů. V dobrém slova smyslu v něm exhibují **Barbora Šulcová a Stéphane Aubry**.

Ostravský večer odkazující v názvu k jazzu, rocku a blues zkrátka nabízí kvalitní taneční program, v němž se dostane ve velké míře i na tango a salsu. **Balet v moravskoslezské metropoli drží vysoce postavenou laťku nadále.**“

**Roman Vašek: Ostrava v kontrastních tanečních rytmech
www.operaplus.cz**

„**Regina Hofmanová je choreografii Après rasage přesnou pozorovatelkou nonverbálního lidského projevu. Její choreografie stojí na pomezí pohybového a tanečního projevu. Využívá práci s rekvi-**

Choreografie RAIN DOGS – v popředí Rei Masatomi

Foto Martin Popelář

zitou, mluvené slovo, výkřiky a především **světelný design, jehož autor Daniel Tesař vykouzlil řadu fascinujících obrazů a nálad. (...)**

Choreografický slovník Johana Ingera je bohatý, pohyby jsou blízké zemi, měkké, plastické, uplatňuje častá zastavení, rychlé pohyby rukou. Nebojí se ani vrstvení metafor. Inger nechává na jevišti stát velkou hračku psa, z něhož se kouří, a vzrůstající napětí písně je umocněno přidávajícím se světlem. Totální osamělost pak vzápětí vytančí sólo dívky. Neutrálně oblečení tanečníci se ve skupinové choreografii zbavují šatů a zůstávají ve spodním prádle, aby si genderově šaty vyměnili. Muži v ženských šatech a ženy v mužských oblecích umocňují onu ztracenost i ve své vlastní identitě. Objeví se i groteskní momenty, ale vždy trochu zahořklé. Tato studie o stavu člověka je intenzivně upřímná a vyžaduje plnou odevzdanost a přesvědčivost od všech tanečníků. (...)

Choreografie O Balcão de Amor je plná vtipných momentů a obsahuje řadu náročných gymnastických prvků provedených tanečníky s úžasnou lehkostí. Galili má smysl pro detail, rozlišení mužského a ženského elementu při vzájemné provokaci obou pohlaví. Vedle toho vystihuje i výrazné konkrétní typy, které ještě individualizují bohaté dění na jevišti. Jsou zde zachyceny drobné charaktery zdůrazněné i kostýmem. Nejvýrazněji na mne zapůsobil komický pojatý šprt oblečený do krátkých kalhot s brýlemi na nose, který se vždycky někam omylem připle-

te a vyloudí shovívavý úsměv na tváři. Neodolatelný Stéphane Aubry s partnerkou Barborou Šulcovou vévodili celému sboru, který tančil s velkým nadšením a neuvěřitelnou vervou.

Baletnímu souboru v čele s šéfkou Lenkou Dřimalovou se podařilo vytvořit pestrý večer, který dává tušit, že tanečníci (většinou cizinci) se dokážou se ctí vyrovnat i se současnými mistry světové choreografie. I když toho rocku je v produkci pomálu, **soubor se v ní posunul zase o kus dál.**“

**Ivana Kloubková: All That Jazz, Rock, Blues – Za vším hledej hudbu
www.tanecniaktuality.cz**

„Hofmanová symbolicky rozbořila mýtus ohnivého tanga plného vášnivých, erotických pohybů a rudých růží. Její choreografie se podívala na tango odlišnou optikou, zdůraznila význam pouhého gesta, náznaku a emancipovala po vzoru kořenů tanga tanec mužů s muži. **Hudba argentinského mistra nuevo tanga Ástora Piazzolly byla skvělou volbou. Není povrchní a zaměřená pouze na jednoduché taneční vzorce, ale překvapuje i řadou polyfonních pasáží a bohatou tematickou prací. Pomocí jemného vedení a vycítění specifických jednotlivých tanečníků se podařilo Hofmanové také přesvědčivě zvýraznit jejich herecký talent a charakter, který vtiskl svým rolím. Účelně vkusné byly rovněž kostýmy Rafael Jakimiuk. (...)**

Waitsova hudba si říkala o pohybové ztvárnění, které se odehrálo hlavně v ko-

Choreografie RAIN DOGS – Shino Sakurada a Rei Masatomi
Foto Martin Popelář

lektivních sestavách tanečníků. (...) Syrový blues rock Waitse, podpořený chladnou tekutou videoprojekcí, zapůsobil hrou světla a stínu, svým projevem zaujala zejména **skvělá Shino Sakurada, jejíž herecká i pohybová stránka byla v dokonalém souladu. Scéna využila jednoduchého, ale účelného prvku, kterou byla zadní stěna v podobě hradby ze starých barevných reproduktorů a kazetáků. Závěr, kdy se dvojice postaví před tuto zvukovou bariéru zády k publiku s působivými slovy Waitse The piano has been drinking, not me, byl velmi působivý. Skvělá byla také práce se světlem, tmou a šerem, s níž si Lundin opravdu vyhrál. (...)**

Après rasage zaujalo nejlépe ztvárněnou narativní linkou příběhu a obsahovalo brilantní taneční číslo úžasné Lore Jehin. Rain dogs fascinovali dryáčnickou hudbou Toma Waitse a kolektivně dokonale seštráhaným i vizuálně sladěným týmem. O Balcão de Amor nejvíc potěšilo akčním přetlumočením humoru do choreografie. (...)

Trio premiérových choreografií All That Jazz, Rock, Blues je hudebně i choreograficky dostatečně kontrastní, má svižné tempo a nepostrádá gradace. Je zřejmé, že balet Národního divadla moravskoslezského má nakročeno ke špičkové kvalitě a velkým zážitkům.

**Milan Bátor: All That Jazz, Rock, Blues je vzrušující podívaná plná emocí a dokonalých pohybů
www.ostravan.cz**

Choreografie O Balcão de Amor – Stéphane Aubry a Barbora Šulcová

Foto Martin Popelář

Labutí jezero

Příběh prince Siegfrieda a dívky Odetty, zakleté v labuť, kterou může vysvobodit jen věrná láska, se objeví na ostravském jevišti také v roce 2018. Inscenaci **Labutí jezero** uvádíme v lednu hned třikrát, a to **6. 1. (18.30)**, **7. 1. (16.00)** a **9. 1. (18.30)**. Dne **7. 1.** se můžete těšit na speciální hosty – první sólisty Baletu Národního divadla v Praze **Michala Štípu** a **Alinu Nanu** (na fotografii Martina Divíška). Představení bude jejich společnou premiérou. (red)

Alina Nana jako Odetta – Odilie

Foto Martin Divíšek

INZERCE

klia
květinové studio

Hlučín
Ostravská 7, 747 01 Hlučín

Avion Shopping park
Rudná 3114/114,
730 30 Ostrava

www.studioklia.cz

ROČENKA TANEČNÍCH AKTUALIT.CZ

Ročenka 2016/2017
TANEČNÍ AKTUALITY.CZ
Výběr z publikovaných textů
BONUS: Choreografie mezi intermedialitou a interaktivitou
tanečníaktuality.cz

2016
2017
v prodeji

na předprodejním místě Národního divadla moravskoslezského a Cooltour Ostrava

www.tanecniaktuality.cz

Projekt je podporován Ministerstvem kultury a Státním fondem kultury ČR.

opereta/ muzikál

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2017/2018

Boris Urbánek (1961) – Jaromír Nohavica (1953)

– Jiří Josek (1950) – Šimon Caban (1963)

ROMEO A JULIE, poselství lásky

Výpravný romantický muzikál na motivy hry

William Shakespeara

Režie a scéna: Šimon Caban

Hudební nastudování: Jakub Židek

Světová premiéra divadelní podoby díla

7. prosince 2017 v Divadle Jiřího Myrona

Opereta/muzikál NDM je na Facebooku:
Opereta/muzikál Národního divadla moravskoslezského

ROMEO A JULIE, poselství lásky – Libor Olma (Otec Lorenzo),
Martina Šnytová (Julie) a Adam Živnýška (Romeo)

Foto Martin Popelář

REPERTOÁR OPERETY/MUZIKÁLU (LEDEN – ÚNOR 2018)

Cole Porter – Bella Spewack – Samuel Spewack
KISS ME, KATE (Kačenko, pus!)
Režie: Lumír Olšovský
Hudební nastudování: Jakub Židek
Dirigent: Dan Kalousek / Jakub Židek
5. 1. (18.30) – naposledy v sezóně

Tim Rice – Andrew Lloyd Webber
EVITA
Režie: Petr Gazdík
Hudební nastudování: Jakub Židek
Dirigent: Marek Prášil / Jakub Židek
6. 1. (18.30) – naposledy v sezóně

Éva Pataki
EDITH A MARLENE
Režie: Janusz Klímsza
Hudební nastudování: Marek Prášil
Dirigent: Karol Kevický / Marek Prášil
10. 1. (18.30), 17. 2. (18.30), 18. 2. (16.00), 22. 2. (18.30), 25. 2. (16.00)

Boris Urbánek – Jaromír Nohavica – Jiří Josek – Šimon Caban
ROMEO A JULIE, poselství lásky
Režie: Šimon Caban
Hudební nastudování: Jakub Židek
Dirigent: Marek Prášil / Jakub Židek
12. 1. (18.30), 16. 1. (18.30), 2. 2. (18.30), 3. 2. (18.30), 21. 2. (18.30)

Michael Kunze – Sylvester Levay
REBECCA
Režie: Gabriela Petráková
Hudební nastudování: Marek Prášil
Dirigent: Marek Prášil / Jakub Židek
15. 1. (18.30), 19. 1. (18.30), 20. 1. (18.30), 28. 1. (16.00) – naposledy v sezóně

Tim Rice – Andrew Lloyd Webber
JESUS CHRIST SUPERSTAR
Režie: Jiří Nekvasil
Hudební nastudování: Jakub Židek
Dirigent: Marek Prášil / Jakub Židek
31. 1. (18.30) – naposledy v sezóně

Radim Smetana – Pavel Bár – Lumír Olšovský – Michael Prostějovský
FANTOM LONDÝNA
Režie: Lumír Olšovský
Hudební nastudování: Marek Prášil
Dirigent: Karol Kevický / Marek Prášil
10. 2. (18.30), 11. 2. (16.00), 14. 2. (18.30), 23. 2. (18.30)

TIP ŠÉFKY OPERETY/MUZIKÁLU

FANTOM LONDÝNA

Diváky čeká napínavý příběh s působivou scénou temného viktoriánského Londýna, kde každá z postav může být vrahem...
Derniérou v březnu vyvrcholí několikaletá práce celého týmu, jehož jádrem jsou autor hudby Radim Smetana, autor písňových textů Michael Prostějovský a autoři libreta Pavel Bár a Lumír Olšovský, který je zároveň režisérem inscenace.

Gabriela Petráková

Gabriela Petráková

FANTOM LONDÝNA – členové company souboru operety/muzikál NDM
Reprízy 10. 2. (18.30), 11. 2. (16.00), 14. 2. (18.30) a 23. 2. (18.30) v Divadle Jiřího Myrona

Foto Martin Popelář

NOVINKY

Edith a Marlene zazářily v Praze

V rámci osmého ročníku festivalu **Ostrava v Praze**, který proběhl od 4. do 8. listopadu 2017, se na jeho závěr odehrálo ve **vyprodaném Divadle Hybernii i představení úspěšného muzikálu Edith a Marlene**. Diváci potleskem ve stoje dali najevo svůj obdiv nejen hlavním představitelkám Haně Fialové a Evě Zbrožkové, nýbrž i celému souboru operety/muzikál NDM a jeho orchestru. Divadlo Hybernia, stejně jako většina pražských soukromých muzikálových divadel, totiž při svých inscenacích používá hudební nahrávku orchestru pouze ze záznamu.

Internetový portál Novinky.cz při příležitosti tohoto hostování otiskl s Hanou Fialovou rozsáhlý rozhovor, a to především na téma jejího ztvárnění nesmrtelné Edith Piaf.

Z něho citujeme:

Máte s Edith něco společného?

„Mojí blízcí mě s ní spojovali už dříve. Mám za sebou také dost bouřlivé období – hospůdky, pařby, mám ráda společnost.

I když je to už minulost, stále to tam někde je, takže jsem do Edith vklouzla docela snadno. Navíc se mi v době, kdy jsem ji zkoušela a hrála, začaly i v osobním životě dít poměrně dramatické věci, až jsem se bála, abych s ní a s jejím životem nesplynula příliš. Ale Edith děkuji za to, že mi do života vnesla prožitek úspěchu, trochu té slávy, a nakonec i Cenu Thálie.“

Pro Hanu Fialovou, stejně jako pro některé další členy souboru, nebylo prostředí Divadla Hybernia nikterak cizí. Již déle než dva roky tam totiž hostují v pražské verzi ostravského původního muzikálu *Fantom Londýna* (v Praze je uváděn pod názvem *Přízrak Londýna*). Nahrávky z muzikálu *Edith a Marlene*, který patří k těm nejoblíbenějším v současném repertoáru souboru operety/muzikálu NDM, vyšly nedávno rovněž na CD.

Pro příznivce Hany Fialové máme dobrou zprávu. V letošním roce na ni čekají hned tři koncerty. První se koná 12. dubna ve studiu Českého rozhlasu v Ostravě. Druhý a třetí pak 6. a 13. května v Divadle Antonína Dvořáka. Kromě Hany Fialové diváci uslyší i řadu

Hana Fialová jako Edith Piaf v inscenaci EDITH A MARLENE (NDM 2013) Foto Martin Popelář

jejích hostů. V rozhlasovém studiu ji bude na klavír doprovázet Jakub Židek, na scéně DADu pak celý orchestr souboru operety/muzikál pod jeho taktovkou. (mp)

Návrat Plesu v opeře

Soubor operety/muzikálu **vrací v květnu roku 2018 úspěšnou operetu Richarda Heubergera, Victora Léona a Heinricha von Waldberga Ples v opeře**. Tentokrát však zavítáte do Paříže, o jaké se vám ani nesnilo, nikoli do Divadla Jiřího Myrona, ale do **Divadla Antonína Dvořáka**.

Tento titul je dodnes považován za jeden

z nejkrásnějších drahokamů operety, vždyť bláznivá komedie plná omylů s opojnými melodiemi, jakou je například „Chambre séparée“, baví dodnes. Zvláště zazní-li v podání skvělých interpretů. Za všechny připomenou **Lenku Pavlovič** v roli Hortensie oceněnou prestižní Cenou Thálie: „*Mladá pěvkyně Lenka Pavlovič na sebe upozornila již v mnoha operních i operetních inscenacích. Služebnou Hortensii, dobrého*

ducha operety Ples v opeře, opatřila nejen brilantním a jiskřivým zpěvem, ale také nezbytnou dávkou temperamentu, spontaneity a šibalství,“ odůvodnila svou nominaci Herecká asociace. Cenu Thálie 2016 předal umělkyni Jiří Suchý. „*Jsem za cenu moc vděčná a děkuji ostravskému divadlu za to, že mi dalo možnost podílet se na inscenaci Ples v opeře, a všechny vás zvou, abyste se přišli podívat, protože opravdu stojí za to,*“ pronesla Lenka Pavlovič. (gp)

Roman Harok (René) a Lenka Pavlovič (Hortensie) v inscenaci PLES V OPEŘE (NDM 2016)

Foto Martin Popelář

Reprízy 20. 5. (18.30), 27. 5. (18.30), 3. 6. (18.30) a 10. 6. (18.30) v Divadle Antonína Dvořáka

Z důvodu uzavření Divadla Jiřího Myrona bude přesunuta plánovaná premiéra muzikálu *Cats (Kočky)* Andrewa Lloyda Webbera, a to na září 2018.

Nenechte si ujít muzikálové inscenace, které uvidíte od ledna do dubna naposledy v této divadelní sezóně! Jmenovitě: *Edith a Marlene*, *Evita*, *Fantom Londýna*, *Jesus Christ Superstar*, *Kiss Me, Kate (Kačenko, pus!)*, *Rebecca* a *Romeo a Julie, poselství lásky*.

Boris Urbánek (1961) – Jaromír Nohavica (1953) – Jiří Josek (1950) – Šimon Caban (1963)

ROMEO A JULIE, poselství lásky

Výpravný romantický muzikál na motivy hry Williama Shakespeara

Reprízy 12. 1. (18.30), 16. 1. (18.30), 2. 2. (18.30), 3. 2. (18.30) a 21. 2. (18.30) v Divadle Jiřího Myrona

Výpravný romantický muzikál na motivy nejslavnější tragédie Williama Shakespeara autorského tandemu **Borise Urbánka, Jaromíra Nohavici, Jiřího Joska** a **Šimona Cabana** *Romeo a Julie* s podtitulem *poselství lásky* slavil obrovský úspěch již jako „muzikál na ledě“, a to i za hranicemi České republiky. Nesmrtelný příběh dvou veronských milenců se poprvé uvádí na prknech, jež znamenají svět, právě zde na scéně Divadla Jiřího Myrona. Jeho nastudování okomentoval Milan Bátor ve své recenzi pro internetový deník Ostravan.cz následovně: „**Muzikál Romeo a Julie, poselství lásky je skutečným splněným ostravským snem. Sešly se v něm skvělé osobnosti, které vyvolaly dokonalou iluzi příběhu, bez něhož by lidstvo bylo chudé. Příběhu, z něhož si každý může odnést své poznání. Takových zázraků se v současnosti moc nestává. Ale tenhle muzikál je bezpochyby jedním z nich.**“ Radmila Hrdinová se pro deník Právo vyjádřila o hudebních kvalitách muzikálu: „**Celé inscenaci udává**

Martina Šnytová (Julie) a Jarmila Hašková (Chůva)

Foto Martin Popelář

ráz hudba Borise Urbánka, prostupuje ji a dynamizuje; v první části v houpavě tanečním rytmu, ve druhém pak v dramatictější tónu. Urbánek nezapře své jazzové citění, ale zároveň ovládá řadu hudebních stylů, umí napsat sborový vícehlas, hravý kontrapunktický ansámbl, lyrický song i působivě gradující finále. Každé postavě napsal charakterizační song, z nichž většina může aspirovat na hity – za všechny třeba Mercuziův ragtimově synkopující sen o Královně Mab či Tybaltův chvástavě útočný song Verony král.“ Že bylo uvedení výpravného

muzikálu volbou šťastnou, potvrdil také spontánní několikaminutový potlesk vestoje při obou premiérách.

V první premiéře se v hlavních rolích divákům představili mladý a talentovaný **Radek Melša** a divákům dobře známá ostravská muzikálová hvězda **Martina Šnytová**. „**Radek Melša je Romeo tělem i duší. Vydal ze sebe herecky i pěvecky úplně všechno. Přitom neztrácí ani na chvíli kontrolu nad precizní intonací a překvapuje netušenou hloubkou výrazu a síly ve vysokých polohách svého hlasu. Martina Šnytová**

Radek Melša (Romeo)

Foto Martin Popelář

je víla, která se svou povahou pro tuto roli zrodila. Éterická i aristokraticky vznešená a herecky maximálně výstižná. Pozorný divák odhalí, jak dokonale propracovala detaily v hereckém i pěveckém ztvárnění. V důležitých momentech dokázala být neúprosná, nikdy však ne povrchní a zbytečně útllocitná.“ Radmila Hrdinová vyzdvihla dále tyto výkony: „**Z ostatních postav zaujme krásným hlasem Vévoda Jaroslava Rusnáka, obě matky – Hana Fialová jako Kapuletová a Lenka Háčková jako Monteková – zejména emotivním závěrečným duetem, v němž oplakávají své mrtvé děti; živě zahrnou postavu s potřebným humorem projasňujícím tragické ladění vnesl do muzikálu Libor Olma jako otec Lorenzo, Chůva Jarmily Haškové i dvojice Romeových druhů Benvolio (Juraj Čiernik) a Mercuzio (Ivan Dejmal).**“

V druhé, sobotní premiéře excelovali **Adam Živnůstka** s **Patricií Janečkovou**, talentovanou studentkou operního zpěvu, mimo jiné výherkyní prestižní soutěže liturgické hudby *Concorso di musica sacra* v Římě. „**Adam Živnůstka jako Romeo byl skvělý, jeho hlas je romanticky naslédly, ale i pevný a nosný: kromě pěvecké techniky jej dokázal odstínit bohatým výrazem a vzrušenou dikcí. O Patricii Janečkové se nedá napsat jiné slovo než zázrak. V její Julii se všechno hudební a dramatické sjednotilo. Přestože její hlas je virtuózní a úchvatný v tom nejlepším**

Jiří Mach (Tybalt), Josef Škarka (Benvolio) a Lukáš Adam (Mercuzio)

Foto Martin Popelář

smyslu slova, vdechla své Julii kouzlo obyčejné dívky, která svou lásku prožívá s přímočarou něhou a neodolatelným kouzlem. Její skvělá pěvecká technika slouží dokonale výrazu a přednesu, každá slabika i slovo má tak ryzí, kultivovaný tvar, že se stává magickou. Vyváženost a ucelenost projevu Patricie Janečkové je opravdu vzácná a neopakovatelná,“ píše Milan Bátor a dodává: „**Výtečným Mercuziem se v sobotu blýsknul Lukáš Adam. Jeho postava byla skvěle pohyblivá v mimické komice a gestech, Adam také báječně zpíval, jeho hlas má**

mnoho výrazových poloh, je dobře čitelný a artikulačně zřetelný. Herecky pak svými vtípkami a charismatem Adam zazářil nejvíce z celé inscenace. Jeho protiklad Tybalt Jiřího Macha působil jako ztělesnění čistého zla, hlasově roli zvládnul rovněž se ctí. Svou roli zvládnul také Jan Drahovzal jako otec Lorenzo, ale i další protagonisté. Orchestr a company v sobotu excelovaly, největší uznání však patří dívčímu sboru z Operního studia Lenky Živocké, jejíž svěřenkyňe zazpívaly fantasticky, včetně sólových antifonálních výstupů.“ (mk)

V popředí Tomáš Savka (Tybalt)

Foto Martin Popelář

ROZHOVOR S PŘEDSTAVITELI TITULNÍCH ROLÍ

V titulních rolích muzikálu *Romeo a Julie*, *poselství lásky* se představili **Martina Šnytová** a **Patricia Janečková** jako Julie a **Radek Melša** a **Adam Živnůstka** jako Romeo. A co naši hrdinové a láska?

Vzpomenete si, kdy jste se poprvé setkali s tímto příběhem?

Martina: Už si to asi nepamatuji. Nejspíš jako hodně malá. Když se řekne „příběh o lásce“, většina z nás si vybaví Romea a Julii. Když se řekne „Romeo a Julie“, většina z nás si představí lásku. Je to tak notoricky známý příběh, že ho zná snad každý.

Patricia: S nesmrtelným příběhem Romea a Julie jsem se poprvé setkala během studií na Janáčkově konzervatoři. Toto drama mám prostudované z různých pohledů, ať už z literatury, dějin hudby či zpěvu.

Radek: Těžko se na to rozpomíná, ten příběh je tak zásadní, že koluje všude kolem nás v nezměrné míře. Pravděpodobně to bylo na základní škole. V každém z nás je však zakódován. Podstata tohoto příbě-

KDO JE RADEK MELŠA?

Ostravský rodák Radek Melša navštěvoval od dětství Základní uměleckou školu Sologubova v Ostravě-Zábřehu. Díky hudebním základům, které zde získal od paní Ivany Nováčkové, se po úspěchu v celostátní pěvecké soutěži přihlásil na Janáčkovu konzervatoř a Gymnázium v Ostravě, kde vystudoval obor muzikálový zpěv u Hany Fialové. V současnosti studuje činoherní herectví na Divadelní fakultě JAMU v Brně, v rámci studia účinkoval na mezinárodních divadelních festivalech v Litvě a Rumunsku. Svou zálibu ve swingové a jazzové hudbě realizuje jako frontman kapely *The JazzCake*. Působí také jako člen vokálního kvintetu *5PAK*. Spolupracoval se skupinou historického šermu *Argentis*, účastnil se řady rozhlasových, divadelních, hudebních i studentských filmových projektů; věnuje se také moderování. Jeho profesionálním debutem se stalo účinkování v pozici člena company v původním českém muzikálu *Fantom Londýna* (NDM 2013). O rok později nastudoval ve stejném divadle muzikál *Evita*, opět jako člen company. Sólovým debutem Radka Melši byla role Artieho Greena v české premiéře muzikálu *Sunset Boulevard* (NDM 2015).

Radek Melša, (Romeo), Martina Šnytová (Julie), Patricia Janečková (Julie) a Adam Živnůstka (Romeo)

Foto archiv

hu vychází bohužel z lidské přirozenosti. Jsme přeci součástí různých skupinek, systémů, které se mezi sebou netolerují. Není to sice tak markantní a viditelné jako v dřívějších stoletích. Co třeba ale taková skupinka v práci nebo ve škole, tiše bojující proti skupince učitelových oblíbenců? A co když se dvě osoby z daných skupin do sebe zamilují. Jak na ně budou jejich „spolubojovníci“ nahlížet? Nezničí to jejich lásku? Tento příběh je v lidských genech. Každý má tak trochu předem danou výchozí situaci jako Romeo či Julie.

Adam: Asi si nevzpomenu na přesný okamžik, ale vím, že jsem v dětství tento příběh postřehl jako jedno z prvních vyprávění o lásce. Možná to byla adaptace v nějaké dětské pohádkové knížce.

Má příběh skutečně poselství?

Martina: Všechny hry Williama Shakespeara mají nějaké poselství. Co se týče *Romea a Julie*, bavili jsme se o něm v předešlé otázce. Je to láska a její síla.

Patricia: Samozřejmě. Hra obsahuje ne jedno poselství a je na každém z nás, které si z představení odnese domů.

Radek: Snad jedno z nejzásadnějších poselství, ke kterému vzhledem k dění ve světě – k stále nevymírající nenávisti a netoleranci – je povinnost se vracet. Milujeme, upřímně milujeme druhé. Jen tak můžeme dojít k jednotě, k společné existenci.

Adam: Věřím, že příběh poselství nese, je nadčasový a každý alespoň trochu citlivý člověk po jeho zhlédnutí musí přemýšlet.

Zanechá to v něm určitou stopu. Jak s ní naloží, to už je pak na každém.

Trocha filozofie... Co je podle vás láska? Nebo... Co pro vás znamená?

Martina: Láska, ať už k někomu, anebo k něčemu, je pro mě jedna z nejdůležitějších věcí. Nechtěla bych bez ní existovat.

Patricia: Láska znamená pro každého něco jiného. Ale ze střízlivého pohledu je

KDO JE MARTINA ŠNYTOVÁ?

Rodačka z Čeladné absolvovala obor sólový zpěv na Janáčkově konzervatoři v Ostravě u profesorky Elišky Pappové, u níž pokračovala i v magisterském studiu na Fakultě umění Ostravské univerzity, které úspěšně dokončila v květnu 2012. V roce 2007 se stala finalistkou Mezinárodní pěvecké soutěže Antonína Dvořáka v Karlových Varech a získala Cenu Jarmily Novotné. V Národním divadle moravskoslezském hostovala od roku 2003, angažmá v operetním souboru (dnes soubor opereta/muzikál) získala v roce 2007, o rok později se stala jeho sólistkou. Získala tři úzké nominace na Cenu Thálie: za výkon v roli Heleny Zarembové v *Polské krvi*, za titulní roli v *Krásné Heleně* a za roli Fanny Briceové v muzikálu *Funny Girl*. Zpívala v několika inscenacích operního souboru NDM a Moravského divadla Olomouc. Hostuje v Divadle Hybernia v Praze.

ROZHOVOR S PŘEDSTAVITELI TITULNÍCH ROLÍ

láska jednou z hlavních lidských potřeb, proto je láska také jedním z nejrozšířenějších námětů v umění.

Radek: Láska je život. Rozvoj, empatie, vývoj, smysl bytí. Když milujeme, jsme tvůrci nového života, stavitelé kvetoucí duše. Kdyby nebyla láska, nebyla by existence. Láska je všechno kolem nás. Milovat pro mě znamená nést rizika ve společné obnaženosti! Milovat znamená změnit tvar slova „ne“ na nekonečně jinak zabarvené slovo „ano“. Je to neustále proměnlivá cesta za štěstím a rozvojem.

Adam: Pro mě je láska stav bytí, stav myšlení a pohledu na svět. Když se pak potkají dvě stejné energie, vznikne ještě něco mnohem silnějšího a hlubšího, něco, co potom existuje mimo čas a prostor.

Jak byste pomoci několika slov charakterizovali hudbu tohoto muzikálu?

Martina: Z každého úspěšného muzikálu by si měl divák odnést pár melodií, které

KDO JE PATRICIA JANEČKOVÁ?

Slovenská sopranistka žijící v Ostravě, kde v současnosti studuje operní zpěv na Fakultě umění Ostravské univerzity pod vedením Evy Dřízgové-Jirušové. Začínala v Operním studiu NDM, jako desetiletá zvítězila v konkurzu Janáčkovy filharmonie Ostrava. Poprvé samostatně koncertovala v roce 2011 v Bratislavě. V roce 2014 se stala absolutní vítězkou celosvětové pěvecké soutěže Concorso Internazionale Musica Sacra (Řím) a získala stipendium na pěvecké kurzy v Arezzu, kde pracovala pod vedením Renata Brusona. Má za sebou řadu vystoupení na galakoncitech a festivalech doma i v zahraničí, spolupracuje s mnoha českými a slovenskými symfonickými orchestry. V roce 2015 debutovala na dvou slovenských operních scénách, o rok později absolvovala několik velkých koncertů v České republice a získala tři ocenění na Mezinárodní pěvecké soutěži Antonína Dvořáka v Karlových Varech. Od roku 2017 spolupracuje mj. se souborem Collegium Marianum a s Janáčkovým komorním orchestrem. V NDM se doposud jako sólistka představila v souboru opery (Annie v Brittenově titulu *Hrajeme operu!* – *Komínček*) a v souboru operety/muzikálu (Dorníčka, Mateřídouška – *Kytice*).

mu budou dlouho znít v hlavě. Myslím si, že tady je člověk určitě najde. Mým favoritem je píseň Romea z prvního jednání. Je překrásná, má úžasnou energii a zazní v okamžiku opravdového štěstí. Je to nejkrásnější chvíle před blížící se „bouří“. I přesto, že v tuto chvíli nejsem na jevišti..., tak tam zkrátka jsem. Zarytá pod kůži Romea. Z tohoto pocitu mám husí kůži. Děkuji za ni!

Patricia: Hudba Borise Urbánka je na první poslech velmi kouzelná a líbivá. Když se ale zaposloucháte do orchestrálních doprovodů skladeb, uslyšíte hudbu velmi náročnou a prokomponovanou. Přiznám se, že mám při poslechu vždy husí kůži.

Radek: Koncepční neoromantickorenesanční megaskvost (*úsměv*). Nádherné symfonické dílo mistra, kterého už dlouhá léta obdivuji. Hudba je velmi promyšlená, korespondující s myšlenkami Shakespeara, umí rozdivočet i dojmout. Vše v krásných aranžích s mistrovskou harmonií. Děkuji za ni!

Adam: Hudba mě oslovila hned na první poslech. Je svěží a člověku pak ještě dlouho zůstane v hlavě. Máme být v Ostravě na co pyšní!

Jak se vám zpívají texty Jaromíra Nohavici?

Martina: Zpívají se mi dobře. Jsem ale zvyklá na to, že se u nás v divadle pracuje s kvalitními pěveckými texty. A tady tomu není jinak.

Patricia: Všichni víme, že Jaromír Nohavica je skvělý textař, a ani v tomto případě to není výjimkou. Některé texty jsou milé, některé vtipné a některé neskutečně hluboké. Vždy dokonale vystihují náladu a vážnost situací.

Radek: Jako když můžete horké máslo na čerstvě upečenou housku. Pan Nohavica je pro mne legendou, zpívat jeho texty znamená vnímat Shakespearovu předlohu i jeho očima. A ta fúze je zajímavá.

Adam: Texty hezky korespondují s hudbou, nepostrádají vtip ani vážnost. Jak by řekla moje babička, padly jako „prdel na hrnec“. Takže se zpívají výborně!

Proč by si diváci neměli nechat tuto inscenaci ujít?

Martina: Protože když se spojí tak silný příběh s krásnou hudbou, výpravnou scénou a kostýmy, skvělým obsazením... Přece nebudete sedět doma (*úsměv*)!!!

Patricia: Pokud se diváci přijdou podívat, uslyší krásnou hudbu, skvělé herecké i pěvecké výkony a nepochybně je příběh

zasáhne natolik, že si diváci vzpomenou i na svou první lásku.

Radek: Jste zamilovaný, nevíte jak dál, všichni kolem vás vám nedokážou pomoci? Máme pro vás řešení! Toto revoluční limitované představení čeká jen na vás (*smích*)... Ne, vážně. Tato hra není návodem, je spíše obrovským varováním. Když nevnímáme druhé, nenávidíme, netolerujeme, závidíme, nikdy nedojdeme k světu lepšímu. Je třeba naslouchat! Jen tak můžeme předejít nekonečným neshodám vedoucím třeba až k válečnému konfliktu. To vše podtrhnuto naprosto geniální hudbou v nádherné scéně pod taktovkou hvězdného tvůrčího týmu.

Adam: Myslím, že bychom si tento příběh měli stále dokola připomínat. V kombinaci s krásnou hudbou a texty je to pak hezká příležitost vidět ho v čerstvé podobě.

Děkuji za rozhovor!

(mb)

KDO JE ADAM ŽIVNŮSTKA?

Rodák z Havířova Adam Živnůstka vystudoval sólový zpěv na Janáčkově konzervatoři v Ostravě u profesora Jaroslava Kosece. Hudbě a zpěvu se ale věnoval už od dětství – navštěvoval základní školu s hudebním zaměřením, kde od svých šesti let zpíval ve sboru. Prvních sólových pěveckých úspěchů dosáhl na Základní umělecké škole Leoše Janáčka v Havířově pod vedením ředitelky Markéty Jankové, se kterou se zúčastnil mnoha koncertů a celostátních soutěží. V roce 2004 obdržel ocenění Talent města Havířova za příkladnou reprezentaci rodného města. V NDM hostoval od roku 2007 ještě jako student v řadě operetních a muzikálových inscenací jako člen sboru a company. Po tříleté odmlce, kdy poznával svět mimo divadlo, se v roce 2014 na jeviště vrátil. V roce 2015 se pak po úspěšném konkurzu stal členem souboru opereta/muzikál NDM. Během svého angažmá ztvárnil několik sólových rolí – například Paula v *Kiss Me, Kate* (*Kačenko, pusu!*), Roberta v *Rebecce*, Benjamina a Dana v muzikálu *Josef a jeho úžasný pestrobarevný plášť*, Matouše a Šimona v rockové opeře *Jesus Christ Superstar*. Mimo divadlo se věnuje vlastní tvorbě a je členem vokálního kvintetu *5PAK*.

Rekonstrukce Divadla Antonína Dvořáka na přelomu tisíciletí

Po nutné poválečné rekonstrukci a zásadní proměně exteriérů i interiéru v 50. letech se zatím poslední rekonstrukce budovy Divadla Antonína Dvořáka uskutečnila v letech 1999–2000 podle projektu **Josefa Havlíčka a Víta Klimeše**. Hlavním důvodem, proč se k ní přikročilo, byla porušená statika po povodních v roce 1997. Loubí před hlavním vstupem bylo zastaveno a začleněno tak do interiéru divadla. Do interiéru se vrátily původní, daleko slavnostnější barvy z roku 1907 – **bílá, červená, zlatá** – a to ve štukové výzdobě a v řešení křesel a lóží. V přízemí hlediště se znovu objevily lóže a zvětšily se rozestupy mezi řadami sedadel. Zásadním přínosem pak byla **přístavba nového křídla** k hlavní budově na jihozápadní straně. V něm bylo rozšířeno technické zázemí divadla, zejména o novou zkušebnu, v níž jsou nyní uváděny také inscenace komorního či experimentálního typu, i o zkušebnu orchestru, sloužící rovněž jako nahrávací studio. Během oprav se navíc zvedla konstrukce střechy o tři metry, aby se mohly výše zvedat kulisy a nebyly tak z hlediště v provazišti vidět; dříve se při scénických proměnách,

Letecký pohled po dokončené rekonstrukci v roce 2000

Foto archiv NDM

Zvednutím konstrukce střechy se dosáhlo 22 m celkové výšky provaziště

Foto archiv NDM

Původní modrý interiér během rekonstrukce získal zpět své prvotní barvy červenou a zlatou

Foto archiv NDM

ke kterým docházelo v průběhu představení, musela při výměnách kulis zatahovat opona či přidávat přestávka. Veřejnosti byla zrenovovaná budova

předána **31. prosince 2000** slavnostní předpremiérou projektu **Zlaté rouno**, na němž se podílely všechny čtyři umělecké soubory NDM. (to)

ALEXANDER BABRAJ

(* 7. února 1948, Opava – † 21. června 2007, Ostrava)

Alexander Babraj, výrazná osobnost ostravského kulturního života, scénograf, výtvarník a dlouholetý šéf výpravy NDM, spojil svůj umělecký život právě s ostravským divadlem. Za více než 30 let zdejšího angažmá byl jako scénograf podepsán pod téměř dvěma stovkami inscenací všech čtyř souborů. Z jeho posledních prací jmenujme alespoň *The Beatles*, *Sněhurka a sedm trpaslíků*, *Labutí jezero*, *Prodaná nevěsta*, *La traviata*,

Mozart a Salieri, *Muž z La Manchy*, *Povídky z fastfoodu*, *Limonádový Joe*, *Kat a blázen* a mnohé další. Alexander Babraj byl také velmi žádaným a vyhledávaným scénografem v českých a zahraničních divadlech (Finsko, Německo, Slovinsko aj.), spolupracoval s televizí a filmem a byl autorem výpravy k muzikálům na ledě

Mrazík a Romeo a Julie. Jako výtvarník své malby a grafiky vystavoval v různých koutech světa, například v Japonsku, USA a Velké Británii a za svá díla byl mnohokrát odměněn prestižními oceněními.

Národní divadlo moravskoslezské vzpomíná na jeho nedožitě sedmdesáté narozeniny, které by oslavil 7. února 2018. (kp)

Návrh scény k inscenaci GAZDINA ROBA (DZN 1972)

S Ibsenem na ostravské činoherní scéně

Nepřítel lidu, *Nora*, *Opory společnosti*, *John Gabriel Borkman*, *Heda Gablerová* – s těmito tituly Henrika Ibsena se ostravská činohra postupně setkávala už od roku 1922, kdy zde byla poprvé nastudována Ibsenova hra *Divoká kachna*. Naposledy se ostravské publikum setkala s Ibsenovou tvorbou v letech 1999 a 2008 a obě realizace rozhodně patřily k výrazným počínům, které stojí za to si připomenout...

Naše společnost stojí na půdě zamořené lži...

Společensko-kritické drama *Nepřítel lidu* se představilo na zdejší scéně v aktualizované verzi zasazené do reportérského prostředí **pod pevným režijním vedením Zdeňka Kaloče**. David Viktora v hlavní roli otevřel otázku, jaké to je nesmířit se s nešvary zkorumpované společnosti a na rozdíl od většiny nerezignovat a bojovat za pravdu. Na šeré scéně Marty Roszkopfové, na níž dominovaly vysoké byrokratické dveře a všudypřítomné figuríny manekýnů evokující bezduchou hmotu manipulovatelného davu, excelovali také Jan Fišar, Anna Cónová, Milan Šulc, Stanislav Šárský, Jan Filip či Gabriela Mikulková.

Hlavní postavu Johna Gabriela Borkmana ze stejnojmenné inscenace z roku 1973 v režii Jana Zajíce ztvárnil Miloslav Holub, na snímku rovněž Jiřina Froňková (Gunhilda Borkmanová) a Dagmar Veselá (Ella Rentheimová)

Foto archiv NDM

Temná Heda Gablerová

Když Henrik Ibsen v roce 1890 publikoval *Hedu Gablerovou*, kritika označila titulní hrdinku za zrůdu. Postupně ovšem tato femme fatale nabývala stále víc na přitažlivosti a dnes patří její tragický příběh k nejčastěji uváděným Ibsenovým dílům; pro Ostravu ho poprvé v roce 2008 nastudoval i režisér Jan Mikulášek. **O Hedě se tehdy mluvilo jako o nejlepším výkonu Gabriely Mikulkové na ostravské scéně**, ale vyzdvihován byl i David Viktora, Marie Logojdová, Lada

Bělašková či Petr Houska. Svíravý příběh hrdé, emočně tápající ženy, odehrávající se na secesně laděné scéně plné symbolů scénografa Marka Cpina, byl ještě umocněn melancholickými písněmi Kurta Cobaina. Už v lednu zavítá na ostravské jeviště další Ibsenovo dílo pojednávající o osobitém hledání životních hodnot. Po dvou baletních úpravách z let 1973 a 1987 se **poprvé v činohře** rozehraje poetické drama o samolibém fantastovi a egocentriku Peeru Gyntovi. (to)

BLAŽENA PRZYBYLOVÁ

(* 7. března 1952 – † 31. října 2017, Ostrava)

V podvečer 31. října 2017 tragicky zahynula při dopravní nehodě významná česká archivářka, zakládající členka okrašlovacího spolku Za krásnou Ostravu, autorka a spoluautorka mnoha odborných publikací a především vynikající ředitelka Archivu

Blažena Przybylová

Foto MMO

města Ostravy **Blažena Przybylová**. Tato velmi smutná a neočekávaná zpráva těžce zasáhla mimo jiné i zaměstnance Národního divadla moravskoslezského, jež ji znali a spolupracovali s ní – naposledy například při přípravě výstavy k výročí 110 let budovy Divadla Antonína Dvořáka. Její cenné rady a zkušenosti budou pro nás nadále přínosem pro další divadelně archivní práce. (kp)

HELENA TATTERMUSCHOVÁ

(* 28. 1. 1933, Praha)

Národní divadlo moravskoslezské si 28. ledna připomíná krásné půlkulatiny vynikající české pěvkyně a pedagožky **Heleny Tattermuschové**.

Po pečlivě hlasově technické průpravě na pražské konzervatoři u Vlasty Linhartové pokračovala ve studiu zpěvu na HAMU a účinkovala ve Vysokoškolském uměleckém souboru Univerzity Karlovy. V roce 1954 získala druhou cenu v mezinárodní pěvecké soutěži Pražského jara a jejím prvním sólistickým angažmá se stala opera ostravského divadla. **Tehdejší skvělý šéf**

a dirigent ostravské opery Rudolf Vašta, citlivý hudebník, nadále rozvíjel její **pěvecký talent, takže během dvouletého angažmá zvládla nastudovat 14 rolí lyrického až mladodramatického a koloraturního oboru**. Její perfektně školený, zajímavě zabarvený, ukázněný a dokonalý znělý soprán se uplatnil především v rolích Konstace v Mozartově *Únosu ze serailu*, Olympie v Offenbachových *Hoffmannových povídkách*, Violetty ve Verdiho *Traviatě* nebo Ludiše ve Smetanových *Braniborech*. Po takto úspěšném začátku pěvecké kariéry v Ostravě přišla nabídka angažmá do opery Národního divadla v Praze, ve kterém setrvala až do roku 1991. (kp)

Helena Tattermuschová jako Konstance v inscenaci ÚNOS ZE SERAILU (DZN 1956)

Foto František Kral

V měsíci říjnu započala rekonstrukce areálu Divadla Jiřího Myrona

Součástí 1. fáze rekonstrukce je revitalizace celého areálu Divadla Jiřího Myrona, bývalého Národního domu a nejstarší společenské stavby v Ostravě. Národní divadlo moravskoslezské dělá vše pro to, aby na začátku příští, tedy 100. sezóny zářila nejen uliční fasáda, ale aby si diváci mohli také zajít do nové kavárny, nového předprodeje či do nového komorního divadla na ulici Čs. legií 12. V areálu budovy divadla mají vzniknout také nové zkušebny či divadlu bolestně chybějící ubytovací kapacity.

V prvních etapách, které probíhají od podzimu tohoto roku, se v místech bývalého Euroshopu a předprodeje v ul. Čs. legií započalo **budování malé scény (Dvanáctky)** pro přibližně šedesát diváků.

Rekonstrukce již také probíhá v místě bývalého řeznictví, které se přebudovává na **prostor pro komunikační centrum a lektorskou činnost Ateliéru pro děti a mládež při NDM.**

Z důvodu této fáze rekonstrukce bylo proto nutné přesunout předprodej NDM. Ten je dočasně přemístěn do pokladny Divadla Antonína Dvořáka. Prodej předplatného a obchodní oddělení se nachází v prvním patře Provozní budovy NDM, která se nalézá za budovou Divadla Antonína Dvořáka – vstup je přes vrátnici.

Předprodej NDM, na který jsou návštěvníci divadla již více jak půl století zvyklí, skončil po 56. sezónách! Poprvé byl centrální předprodej otevřen na začátku sezóny 1961/1962. Do té doby si diváci mohli, pouze ve vymezených časech, zakoupit vstupenky v pokladnách obou divadelních budov anebo v pasáži kina Vesmír, v kině Radost v Havířově a v kině Dukla v Porubě. Na zcela nový předprodej NDM se mohou návštěvníci divadla těšit po ukončení rekonstrukce Divadla Jiřího Myrona v nově vzniklé pasáži v prostorách dnešního květinářství vedle vchodu do DJM.

V Divadle Jiřího Myrona proběhla v I. pololetí tohoto roku **rekonstrukce divadelního archivu NDM** (bývalý prostor Bar U Námořníka). Tento prostor již je zkolaudován a plně v provozu.

Rekonstrukce se také dotkla Provozní budovy (umělecko-dekoračních dílen NDM), a to z důvodu přestěhování krejčovny z Divadla Jiřího Myrona. Od ledna 2018 je plně v provozu také tento prostor. (mb, kp)

Z pohledu diváka tvoří malou scénu především dva prostory, divadelní bar a hlediště v sále

Vizualizace Jiří Stejskalík

Místo pro nový předprodej – divadelní pasáž

Vizualizace Jiří Stejskalík

Současný stav prostoru pro komunikační centrum a lektorskou činnost Ateliéru pro děti a mládež při NDM

Foto NDM

Nový divadelní archiv

Foto archiv

Fotografie zachycuje místo před vznikem centrálního divadelního předprodeje na začátku 60. let 20. století. Vedle po pravici sídlila tehdejší propagace SDO

Foto František Krasl

NDM EXTRA (LEDEN – ÚNOR 2018)

22. ledna 2018

**v 16 hodin u domu na Poštovní 1118/10
SLAVNOSTNÍ ODHALENÍ PAMĚTNÍ DESKY
MANŽELŮM ŠECOVÝM**

Vzdejte hold a zavzpomínejte společně s námi na herecké legendy **Františka Šece** a **Zoru Rozsypalovou**, kteří působili v ostravském činoherním angažmá více než 30 let. Pamětní deska je realizována za finanční podpory statutárního města Ostrava ve spolupráci se společenstvím vlastníků domu na Poštovní 1118/10.

7. února 2018

**v 16 hodin v Knihovně města Ostravy
– sál hudebního oddělení
OPERNÍ SÍŘENY 13. – Operní sólista
Debatovat budou sólisté opery NDM Anna Nitrová,
Martin Gurbal a dramaturgyně opery NDM Eva Mikulášková.**

26. února 2018

**v 16.00 hodin v KNIHCENTRU
LADY MACBETH MCENSKÉHO ÚJEZDU
– předpremiérová beseda**

Setkání s inscenačním týmem u příležitosti premiéry opery Dmitrije Dmitrijeviče Šostakoviče *Lady Macbeth Mcenského újezdu*.

VÝSTAVY

DIVADLO JIŘÍHO MYRONA

Dlouhodobá instalace sochy

Stanislav Kolibal *Od čtverce ke čtverci a k šestiúhelníku* (2015)

Dlouhodobá zápůjčka soch z Galerie výtvarného umění v Ostravě

Stanislav Kolibal *Objekt č. XIX* (1992) a Karel Malich *Prostorová plastika* (2012)

GALERIE OPERA – DIVADLO JIŘÍHO MYRONA

10. 1. – 27. 2. 2018

**ROMAN VONDROUŠ:
O DOSTIŽÍCH, LIDECH A MASOPUSTECH**

Dostihy, Fragmenty metropole a Masopust. Tři z fotografických souborů, které jeden z nejlepších českých fotoreportérů, vítěz World Press Photo a držitel mnoha cen ze soutěží Czech Press Photo a Slovak Press Photo ukazuje svým osobitým autorským pohledem.

Výstavní projekt je realizován za finanční podpory statutárního města Ostrava.

**GALERIE SOUČASNÉ MALBY
– DIVADLO ANTONÍNA DVOŘÁKA**

8. 1. – 8. 3. 2018

PAVLA MALINOVÁ: PIŇDOUSMRSK

Vernisáž výstavy se uskuteční v pondělí 8. ledna 2018 v 18 hodin v Divadle Antonína Dvořáka. Součástí vernisáže bude křest výstavního katalogu *Galerie současné malby*, který zachycuje všechny výstavy pořádané od října roku 2013. Katalog vznikl za finanční podpory statutárního města Ostrava.

Výstavní projekt je realizován ve spolupráci s kurátorem Mgr. Martinem Mikoláškem za finanční podpory statutárního města Ostrava.

GALERIE SOUČASNÉ MALBY V DIVADLE ANTONÍNA DVOŘÁKA

8. 1. – 8. 3. 2018

**v Divadle Antonína Dvořáka
Vernisáž 8. 1. 2018 v 18 hodin
PAVLA MALINOVÁ: PIŇDOUSMRSK**

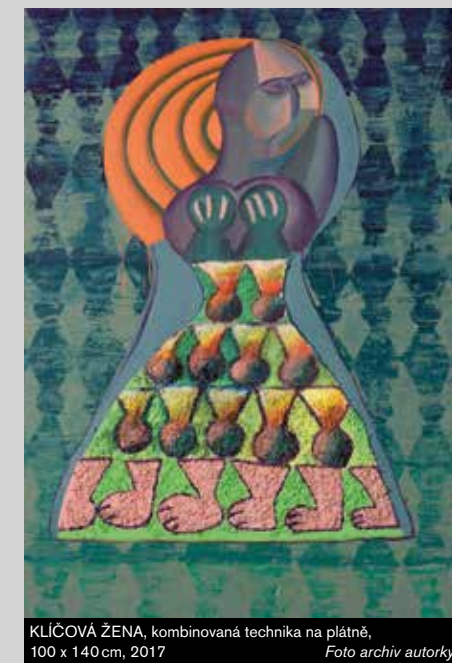
Pavla Malinová (* 1985, Vsetín) patří mezi nejvýraznější absolventy ostravské fakulty umění. Během svých studií se nevěnovala jenom malbě, natáčela i videa a vystupovala v hudební skupině *Like She*. Poté, co v roce 2011 malířský ateliér Františka Kowolowského dokončila, se pro ni ale malba stala dominantním médiem.

Obrazy Pavly Malinové jsou plné dvoj- smyslů, mnohoznačností a vizuálních her, v nichž se za výraznými, na první pohled čitelnými motivy (v poslední době např. klíčové dírký) ukrývají, vykukují a zrcadlí se další, které tak jednoznačně čitelné

nejsou, ve výsledku ale právě ony stimulu- jící cestu za hledáním konečného smyslu, který ale nemusí být ani přítomen, ani nalezen.

Prvotní motiv je tedy jakýmsi iniciáto- rem umožňujícím zahájit práci s barvou jako primární hmotou. Rozličnými způsoby ji autorka hněte a transformuje. Zkou- má její pastóznost, strukturu či hutnost tak, aby ve výsledku přicházelo ke slovu i světlo. To pak z pláten místy až tajemně září, jinde potměšile neonově problíká, nebo se naopak ztrácí a utápí v reliéfně nakupených vrstvách. V těchto protiklad- ně a protisměrně „materiálových“ akumu- lacích a křížících malířských rukopisech využívá Malina (tak se jí říká) často motivu destruované či jinak rozvolněné obrazové skladby, v níž se tradiční skříňové pojetí obrazové kompozice mění v kumulaci vzá- jemně se překrývajících oken, jež v celku působí jako zacyklený virtuální labyrint plný průhledů, náznaků a rychlých spojení, které umocňují traktovanou nejednoznač- nost a nedořečenost neustálou kombinací abstraktních a figurálních motivů. Valivá robustní tíže zobrazených figur (snad uctivačů, možná idolů) se míchá s až eso- tericky blouznivou abstraktní pitoreskností

a kumulací odkazů na nejrůznější malíř- ské kódy a tradice od modernismu přes arte powera až k insitním a mediumním vizuálním záznamům. I proto obrazy Pavly Malinové působí jako podmanivý hybridní vizuální koktejl fungující jako proteovský zvěstovatel vypjaté vizuální diskontinuity naší současnosti. (mm)

KLÍČOVÁ ŽENA, kombinovaná technika na plátně, 100 x 140 cm, 2017

Foto archiv autorky

NDM slavilo společně s Ostravou

Momentka z akce NÁVŠTĚVA CÍSAŘE V OSTRAVĚ ANEB TENTOKRÁT PŘIJDE I SISSI!!! Foto Lukáš Šton

Rok 2017 byl v Ostravě spojen s výročím 750 let od první písemné zmínky o městě. NDM v rámci oslav tohoto mimořádného jubilea uskutečnilo tři významné akce.

Návštěva císaře v Ostravě aneb tentokrát přijde i Sissi!!!

Na začátku června jsme zavzpomínali na velkolepou návštěvu císaře Franze Josefa I., která se uskutečnila 28. června 1906. Na jedno sobotní odpoledne jsme tak proměnili část centra města na Ostravu za dob vlády habsburské monarchie a přivedli do města nejen císaře, ale i jeho krásnou a všemi milovanou císařovnu Alžbětu Rakouskou známou jako Sissi.

Zob, zob, Zoban!!!

Hodnotu historie a významných osobností města je třeba vštěpovat i nejmenším. Pro ně jsme připravili hodinovou dětskou

operku *Zob, zob, Zoban!!!* s podtitulem *Vrať nám, ptáku, hastrmana aneb ne tak docela krátká zpívaná pohádka pro děti*, která dětskému divákovi zajímavým způsobem představuje osud autorů (Ivan Binar, Edvard Schifffauer) za těžké doby socialistického režimu.

Výstava ke 110 letům Divadla Antonína Dvořáka

Poslední akcí byla výstava fotografií ke 110. výročí otevření budovy Divadla Antonína Dvořáka. Jedna z nejvýznamnějších kulturních staveb v centru Ostravy byla slavnostně otevřena 28. září 1907. Za tu dobu prošla nejen ona, ale i její okolí značnou přeměnou. Výstava představila jak architektonické úpravy samotné budovy, tak i „život“ a historický vývoj městského prostředí kolem ní.

(ad)

8. ledna 2018 v 18 hodin v Divadle Antonína Dvořáka KATALOG GALERIE SOUČASNÉ MALBY

Východiskem první řady dramaturgie cyklu výstav v Divadle Antonína Dvořáka byla Ostrava, respektive snaha představovat zde postupně mimořádně pozoruhodnou a pestrou ostravskou výtvarnou scénu, tedy malíře v Ostravě působící či z Ostravy a jejího okolí pocházející.

Galerie současné malby si za dobu své existence – od října 2013 – našla své nezastupitelné místo ve výtvarném výstavním provozu Ostravy, a proto se divadlo rozhodlo iniciovat vznik katalogu, který by mapoval všechny doposud realizované výstavy.

V sezónách 2013/2014 – 2016/2017

uskutečnila Galerie současné malby celkem 20 výstav + 1 mimořádnou výstavu Eduarda Ovčáčka s názvem *Deset obrazů*. Tato výstava byla součástí připomenutí 50. výročí vystoupení Merce Cunninghama, Johna Cage & Roberta Rauschenberga roku 1964 v Praze a Ostravě.

Katalog zahrnuje úvodní slova, profily umělců a fotografie všech vystavovaných obrazů. V závěru téměř stostránkové publikace se nachází ohlédnutí za vernisážemi a popis uměleckých děl v Divadle Antonína Dvořáka.

Dne 8. ledna 2018 se uskuteční v Divadle Antonína Dvořáka slavnostní křest katalogu. Ten bude pak možné zakoupit v pokladně předprodeje NDM za 99 Kč. (jn, mb)

22. ledna 2018 v 16 hodin u domu na Poštovní 1118/10 SLAVNOSTNÍ ODHALENÍ PAMĚTNÍ DESKY MANŽELŮM ŠECOVÝM

NDM pokračuje v dlouhodobém projektu *Inspirativní paměť divadla*, díky kterému si od roku 2011 připomínáme důležité

Manželé Šecovi Foto archiv Martina Šece

osobnosti z oblasti divadla, jež spojily svůj život s Ostravou a podstatným způsobem ovlivnily historii a kulturní život tohoto města. **V rámci této tradice se nám podařilo vytvořit a instalovat již dvě pamětní desky** věnované panu **Jaroslavu Vogelovi** (1894–1970), skladateli, dirigentu a dlouholetému šéfu ostravské opery, a panu **Vladimíru Brázdovi** (1920–2001), dirigentu, skladateli a dlouholetému šéfdirigentu operetního souboru.

Rok 2018 tak díky podpoře statutárního města Ostrava ve spolupráci se společenstvím vlastníků domu na Poštovní 1118/10 zahájíme slavnostním **odhalením již třetí pamětní desky, tentokrát pro manžele Šecovi – František Šec (1919–2005) a Zora roz. Rozsypalová (1922–2010).**

Manželé Šecovi – zasloužilí umělci někdejšího Státního divadla v Ostravě působili v angažmá souboru činohry více než 30 let. Během svého života získali řadu celostátních ocenění. František Šec obdržel např. cenu Senior Prix (1995) a Křišťálovou růži (1997). Zoře Rozsypalové byla v roce 1994 udělena Cena Thálie za celoživotní umělecké mistrovství a roku 1997 byla na Poděbradských dnech poezie poctěna Křišťálovou růží. Je rovněž držitelkou Ceny města Ostravy, kterou získala v roce 2008 za zásluhy o rozvoj uměleckých a kulturních aktivit města Ostravy.

Pamětní deska bude slavnostně odhalena v den výročí úmrtí Zory Rozsypalové dne 22. ledna 2018 v 16 hodin u domu na Poštovní 1118/10. (ad)

ATELIÉR PRO DĚTI A MLÁDEŽ
PŘI NÁRODNÍM DIVADLE MORAVSKOSLEZSKÉM

Vánoční bazar

Na druhou adventní neděli si Ateliér pro děti a mládež při NDM připravil ve spolupráci s Národním divadlem moravskoslezským a Klubem Atlantik *Vánoční bazar*, jehož výtěžek putoval Centru sociálních služeb Ostrava, konkrétně Azylovému domu pro matky s dětmi. Společně se nám podařilo vybrat 17 481 Kč! Po celou dobu konání bazaru panovala krásná předvánoční atmosféra, kterou nám pomohli vytvořit herci a zaměstnanci NDM. Již nyní se těšíme na druhý ročník!

Ateliér v novém

Od sezóny 2018/2019 získá Ateliér pro děti a mládež při NDM v budově Divadla Jiřího Myrona vlastní prostor. Vznikne tak mnoho nových projektů. Činnost Ateliéru bude rozšířena a zaměřit se i na jiné cílové skupiny. Těšit se můžete například na workshopy pro matky s dětmi či workshopy pro firemní teambuilding a mnoho dalšího.

Rekonstrukce budoucího prostoru Ateliéru pro děti a mládež při NDM Foto archiv

Noc s Andersenem

V pátek 23. března 2018 proběhne již 18. ročník *Noci s Andersenem*. A my budeme počtvrté u toho. Přihlaste své děti na ojedinělý večer plný zábavy a překvapení. A na jaké pohádkové postavy se můžete těšit? Více informací naleznete na www.ndm.cz a Facebooku Ateliéru pro děti a mládež při NDM. (ro, kv)

ATELIÉR PRO DĚTI A MLÁDEŽ

Předání výtěžku z VÁNOČNÍHO BAZARU Azylovému domu pro matky s dětmi v Ostravě Foto Nikola Schebestiková

TIPY PRO RODINY S DĚTI

Jan Kučera (1977)

TŘI MUŠKETÝŘI

D'Artagnan a královny diamanty

**22. 2. (18.30) a 24. 2. (18.30)
v Divadle Antonína Dvořáka**

Pro současnou baletní inscenaci *Tři mušketýři* si její tvůrci připravili zcela novou hudbu a také choreografie a scénická výprava kanadského autora Paula Chalmersa je nová a vytvořená pro naše divadlo. Nicméně způsobem zpracování látky se inscenátoři vědomě navrací k nostalgické atmosféře slavného romantického příběhu a jeho doby.

Sergio Méndez Romero jako Aramis Foto Martin Popelář

DIVADELNÍ SLOVNÍK

Štych

• *Štych v divadelní hantýrce označuje speciální divadelní světlo, který se používá k tomu, aby na scéně vyzdvihl účinkujícího a zdůraznil ho tak vizuálně oproti ostatním účinkujícím.*

Na scéně v popředí Radka Coufalová jako Evita ve stejnojmenné inscenaci Foto Martin Popelář

OSTRAVA!!!

OSTRAVA!!!
MORAVSKÁ OSTRAVA
A PŘÍVOZ

nadace
umění
pro
zdraví

NADACE
ŽIVOT
UMĚLCE

Ateliér NDM je na Facebooku:
Ateliér pro děti a mládež při NDM

Listopadové OPERNÍ SIRÉNY – Opera univerzitní a debata tajemníka a pedagogického poradce kateder hudebních umění OU Martina Bárty, ředitele NDM Jiřího Nekvasila, prodávána pro umění a vnější vztahy Ostravské univerzity Igora Františka a dramaturgyně opery NDM Evy Mikuláškové. *Foto Martin Kusyn*

Tanečníci baletu NDM byli spolu s fotbalisty FC Baník hlavními hvězdami focení charitativního kalendáře BALET BANÍK OSTRAVA 2018. Kalendář vznikl pod taktovkou autorů a fotografů Lucie Maceczkové a Martina Glatznera (na fotografii z vernisáže). *Foto Martin Kusyn*

Premiéru extáze tance – taneční inscenace ALL THAT JAZZ, ROCK, BLUES – si nenechali ujít tanečník a choreograf Karl Inger a velvyslankyně Švédska v České republice paní Viktorie Li. (V pozadí choreograf Itzik Galili, v pravo pak choreografka Regina Hofmanová.) *Foto Martin Popelář*

Debata s režiséry Šimonem Cabanem, Radovanem Lipusem, Jiřím Nekvasilem a Ivanem Krejčím na téma SHAKESPEARE & LIBRETO. Setkáním v Českém rozhlasu Ostrava provázela dramaturgyně souboru opery Eva Mikulášková. *Foto Ondřej Kulpa*

Dne 16. listopadu se na jevišti NDM objevila poprvé dramatizace slavné literární klasiky – románu Gustava Flauberta PANÍ BOVARYOVÁ, a to v titulní roli s Izabelou Firlovou. Touto inscenací se rovněž loučí její režisér Peter Gábor (uprostřed) s pozicí uměleckého šéfa souboru činohry NDM. *Foto Radovan Štastný*

Alternativní scéna Divadla loutek Ostrava a česká premiéra dánské hry OBYČEJNÝ ŽIVOT neboli Tělo a bitevní pole – režisér Josef Kačmarčík, překladatelka Lada Halounová, dramaturgyně Sylvie Rubenová, herci Jiří Sedláček, Petra Lorencová, David Janošek a scénografka Mariana Kuchařová. *Foto Radovan Štastný*

Během NOCI DIVADEL 2017 proběhl také křest CD OSTRAVSKÁ BROADWAY – na snímku Jiří Nekvasil, pomocný biskup ostravsko-opavské diecéze Martin David, faráři Českobratrské církve evangelické Jaroslav Pechar a Ewa Jelinek a textař a libretista Michael Prostějovský. *Foto Martin Kusyn*

Tradiční Festival ostravských činoherních divadel se v letošním roce uskutečnil od 29. listopadu do 3. prosince 2017. Již 21. ročník festivalu OST-RA-VAR nabídl 13 činoherních inscenací, 3 rozborové semináře a 3 projekty v rámci off programu. *Foto Radovan Štastný*

V Galerii současné malby ve foyeru Divadla Antonína Dvořáka byly k vidění obrazy Markéty Hermanové. Na snímku s kurátorem Martinem Mikuláškem (vlevo) a Jiřím Nekvasilem. *Foto Martin Kusyn*

Setkání v Domě knihy KNIHCENTRUM (zleva) s režisérem Michalem Znanieckým, dirigentem Zdeňkem Kloudou, sopranistkou Michaelou Popik Kuštekovou (Iphigenia) a dramaturgyní opery NDM Evou Mikuláškovou u příležitosti uvedení opery Christoph Willibalda Glucka IFIGENIE V AULIDĚ. *Foto Lukáš Ston*

Adam Živnůstka (Romeo), Patricia Janečková (Julie), Boris Urbánek (hudba), Gabriela Petráková (šéfka souboru) a Šimon Caban (režie) představili v Domě knihy KNIHCENTRUM světovou premiéru divadelní podoby muzikálu ROMEO A JULIE, poselství lásky. *Foto Roman Pelderl*

Fotografie ze světové premiéry divadelní podoby muzikálu ROMEO A JULIE, poselství lásky od hvězdného ostravského tandemu Jaromíra Nohavici a Borise Urbánka (uprostřed). *Foto Martin Popelář*

- slavnostní rauty
- plesy
- konference
- svatby
- rodinné oslavy

- moderní gastronomie
- individuální přístup
- vysoká kvalita
- profesionální servis
- technické zajištění

info@lpcatering.cz +420 603 317 299 www.lpcatering.cz

výhody a slevy cca 5 až 30 %

platí v České i Slovenské republice

na 10.000 obchodních místech

jednoduše, vždy, všude

www.sphere.cz

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ

Využijte 10% slevu* na vstupenky

do Národního divadla moravskoslezského s repertoárem operních, činoherních, baletních a operetních/muzikálových inscenací

*večerní pokladna, předprodej NDM – slevu na premiérová nebo mimořádná představení pouze pro držitele VIP karet

Dalších 10.000 obchodních míst najdete na www.sphere.cz, www.sphere.sk nebo v aplikaci Sphere

RYCHLÝ INTERNET TAKÉ U VÁS!

10 Mbps pouze 300 Kč/měsíc*

*cena při úvazku na 24 měsíců mapu pokrytí naleznete na adrese <http://mapy.ovanet.cz/mapa-site>

VÝHODY SLUŽBY

- bez FUP
- instalace od 1 Kč
- vysoká rychlost připojení
- 100% dostupnost a spolehlivost

V PŘÍPADĚ ZÁJMU VOLEJTE +420 555 135 155

Ovanet a.s., Hájkova 1100/13, 702 00 Ostrava – Přívoz +420 555 135 155, <http://www.ovanet.cz>, obchod@ovanet.cz

ova.net

Data | Hlas | Obraz | Internet

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ

příspěvková organizace statutárního města Ostrava

Čs. legií 148/14, 701 04 OSTRAVA – Moravská Ostrava, telefon: 596 276 111, e-mail: předprodej@ndm.cz

KDE SI MŮŽETE ZAJISTIT VSTUPENKY?

- **e-VSTUPENKA:** vstupenky nakupujte, plaťte a tiskněte v pohodlí domova na www.ndm.cz (lze na ni uplatnit pouze sleva studenta – držitele ISIC karty)

- **NOVĚ v pokladně Divadla Antonína Dvořáka na Smetanově náměstí 3104/8A, Ostrava:**

pondělí	12.00 – 17.00
úterý až pátek	8.00 – 17.00
sobota	9.00 – 12.00

předprodej – telefon: 596 276 420
596 276 242

obchodní oddělení – telefon: 596 276 189
objednávky vstupenek nad 10 ks

- **NOVĚ v kanceláři předplatného na Smetanově náměstí 8B, Ostrava, Provozní budova NDM** (budova za Divadlem Antonína Dvořáka):

pondělí	12.00 – 17.00
úterý	8.00 – 13.00 13.30 – 15.30
středa	8.00 – 13.00 13.30 – 15.30
čtvrtek	8.00 – 13.00 13.30 – 15.30
pátek	8.00 – 12.00

předplatné – telefon: 596 276 202

- **hodinu před začátkem představení u pokladny** v Divadle Antonína Dvořáka – telefon: 596 276 420
v Divadle Jiřího Myrona – telefon: 596 276 135

- na dalších prodejních místech NDM – jejich seznam najdete na www.ndm.cz

POZOR ZMĚNA!

Od 15. ledna 2018 bude prodej vstupenek přemístěn do Provozní budovy NDM (budova za Divadlem Antonína Dvořáka)

POZOR ZMĚNA!

ZLATÁ KARTA NDM – vaše celoroční sleva!

Můžete si n ušetřit až 60 % z ceny vstupného. Ptejte se v našich pokladnách.

VEŘEJNÉ GENERÁLKY

NOVĚ je část prodeje veřejné generálky spuštěna on-line – větší část vstupenek bude možné zakoupit v předprodeji. Na veřejné generálky je jednotné vstupné.

CENÍK VSTUPENEK

Ceník vstupenek na jednotlivá představení a přehled poskytovaných slev jsou vyvěšeny u pokladny předprodeje NDM.

Zbýlé vstupenky na představení v prodeji hodinu před začátkem představení přímo v pokladnách v Divadle Jiřího Myrona a Divadle Antonína Dvořáka

VSTUPENKY PRODÁVÁME NA 5 MĚSÍCŮ DOPŘEDU!

ZÁKLADNÍ OBCHODNÍ INFORMACE

Ceny a slevy jsou poskytovány dle aktuálního ceníku NDM, který je umístěn v předprodeji a pokladnách NDM a dále na webu www.ndm.cz:

- prodej vstupenek na 5 měsíců dopředu
- sleva 40 % pro seniory nad 65 let a sleva 50 % pro ZTP, ZTP/P (neplatí pro gala, premiéry, hostující soubory, silvestrovská a mimořádná představení)
- sleva 50 % pro studenty, lze uplatnit na e-vstupenku (neplatí pro gala, premiéry, hostující soubory, silvestrovská a mimořádná představení)
- sleva 50 % pro pedagogy – držitele průkazu ITIC (neplatí pro gala, premiéry, hostující soubory, silvestrovská a mimořádná představení)
- sleva 50 % na rodinné vstupné (u takto označených představení)
- slevy se nesčítají

PODPORUJÍ NÁS

Činnost Národního divadla moravskoslezského, příspěvkové organizace, je financována z rozpočtu statutárního města Ostrava.

Aktivity Národního divadla moravskoslezského jsou také finančně podporovány Ministerstvem kultury České republiky a Moravskoslezským krajem.

Auto Heller

ticketportal VSTUPENKY NA DOSAH www.ticketportal.cz

deník

FABEX OSTRAVSKO

Relia CZ s.r.o.

plakátovací plochy

HiTRÁDI ORION – které hraje

Místní program kulturních institucí Ostravy najde v Gauspie

program

SE-MO Data we care about information

Ostrava Český rozhlas FM 107.3

HARMONIE

Státní fond kultury ČR

KNIHCENTRUM.cz Ostrava Dům knihy

PERA+

Kiss Radio ...be happy!

TANEČNÍ AKTUALITY.CZ

NADACE ŽIVOT UMĚLCE

OSTRAVA!!! MORAVSKÁ OSTRAVA A PŘÍVOZ

Děkujeme za finanční dar, který NDM laskavě poskytli pan Michael Trask.

www.ndm.cz

OSTRAVA!!!

PROGRAM LEDEN 2018

DIVADLO ANTONÍNA DVOŘÁKA

3.	PANÍ BOVARYOVÁ	II.	18.30	Č
6.	LABUTÍ JEZERO		18.30	B
7.	ZOB, ZOB, ZOBAN!!!		10.00	O – foyer
7.	LABUTÍ JEZERO		16.00	B
9.	LABUTÍ JEZERO		18.30	B
10.	TAJEMSTVÍ	F	18.30	O
11.	LAZEBNÍK SEVILLSKÝ!!!	C	18.30	O
13.	OTELLO	PS2	18.30	O
14.	ZOB, ZOB, ZOBAN!!!		10.00	O – foyer
14.	IFIGENIE V AULIDĚ	N	15.00	O
18.	TAJEMSTVÍ – naposledy v sezóně	VII.	18.30	O
19.	PRODANÁ NEVĚSTA		18.30	O
20.	OTELLO	PS	18.30	O
24.	LAZEBNÍK SEVILLSKÝ!!!		18.30	O
25.	ŠŤASTNI VE TŘECH – premiéra	PP	18.30	Č
26.	IFIGENIE V AULIDĚ	D	18.30	O
27.	ŠŤASTNI VE TŘECH – první repríza	MP	18.30	Č
29.	ŠŤASTNI VE TŘECH	ČP	18.30	Č
30.	PRODANÁ NEVĚSTA		18.30	O
31.	IFIGENIE V AULIDĚ	II.	18.30	O

ZKUŠEBNA DIVADLA ANTONÍNA DVOŘÁKA

4.	MUČEDNÍK		19.00	Č
12.	TEĎ MĚ ZABIJ		19.00	Č

ALTERNATIVNÍ SCÉNA DIVADLA LOUTEK OSTRAVA

15.	OBYČEJNÝ ŽIVOT neboli Tělo a bitevní pole		19.00	Č
-----	--	--	-------	---

BUĎTE V OBRAZE!
Zajímá Vás, co se děje u nás v divadle?
Chcete být informováni, dostávat měsíční programy, aktuality nebo třeba PDF verzi tohoto časopisu a zpravodaje?

JE TO JEDNODUCHÉ!
Stačí vyplnit krátký formulář na webových stránkách divadla www.ndm.cz/cz/newsletter a budeme Vám pravidelně zasílat všechny naše novinky!

DIVADLO JIŘÍHO MYRONA

5.	KISS ME, KATE (Kačenko, pusu!) – naposledy v sezóně		18.30	OPTA/M
6.	EVITA – naposledy v sezóně		18.30	OPTA/M
10.	EDITH A MARLENE		18.30	OPTA/M
11.	PEER GYNT – premiéra	PP	18.30	Č
12.	ROMEO A JULIE, poselství lásky	D	18.30	OPTA/M
13.	PEER GYNT – první repríza	MP	18.30	Č
15.	REBECCA		18.30	OPTA/M
16.	ROMEO A JULIE, poselství lásky	V.	18.30	OPTA/M
17.	PEER GYNT	II.	18.30	Č
18.	DONAHA! (Hole dupy) – naposledy v sezóně		18.30	Č
19.	REBECCA		18.30	OPTA/M
20.	REBECCA – 30. představení		18.30	OPTA/M
23.	DVA SVĚTY / JEDEN SVĚT	E	18.30	B
24.	DVA SVĚTY / JEDEN SVĚT	F	18.30	B
25.	DVA SVĚTY / JEDEN SVĚT	C	18.30	B
26.	PEER GYNT	IV.	18.30	Č
27.	DVA SVĚTY / JEDEN SVĚT	X.	18.30	B
28.	REBECCA – naposledy v sezóně		16.00	OPTA/M
30.	ZAMILOVANÝ SHAKESPEARE	E	18.30	Č
30.	DVA SVĚTY / JEDEN SVĚT – zájezd Praha, naposledy v sezóně		20.00	B
31.	JESUS CHRIST SUPERSTAR – naposledy v sezóně		18.30	OPTA/M

VYUŽIJTE SVÉ ZAMĚSTNANECKÉ BENEFITY

Kde? U nás, v Národním divadle moravskoslezském!
Zpříjemněte si večery divadelními zážitky.

K nákupu vstupenek můžete využít poukázky Sodexo – Flexi Pass, Dárkový Pass, Relax Pass a Fokus Pass.

Poukázky mohou být použity pro nákup vstupenek na všechna představení NDM.

Jak na to? Vyberte si libovolné představení, zaplaťte v pokladně poukázkami a užijte si krásný večer!

PROGRAM ÚNOR 2018

DIVADLO ANTONÍNA DVOŘÁKA

1.	OTELLO	VOP	18.30	O
3.	PANÍ BOVARYOVÁ	X.	18.30	Č
4.	LABUTÍ JEZERO – 40. představení		16.00	B
6.	IFIGENIE V AULIDĚ	E	18.30	O
7.	OTELLO	F	18.30	O
8.	LABUTÍ JEZERO		18.30	B
11.	ŠŤASTNI VE TŘECH	N	15.00	Č
14.	ZOB, ZOB, ZOBAN!!!	školy	10.00	O – foyer
14.	ŠKOLA PRO ŽENY		18.30	Č
15.	IFIGENIE V AULIDĚ	VII.	18.30	O
16.	PANÍ BOVARYOVÁ	IV.	18.30	Č
17.	OTELLO	X.	18.30	O
21.	ŠŤASTNI VE TŘECH	II.	18.30	Č
22.	TŘI MUŠKETÝŘI	VII.	18.30	B
23.	JE ÚCHVATNÁ!		18.30	Č
24.	TŘI MUŠKETÝŘI – naposledy v sezóně	PS2	18.30	B
25.	ZOB, ZOB, ZOBAN!!!		10.00	O – foyer
25.	LAZEBNÍK SEVILLSKÝ!!!	N	15.00	O
28.	BALET GALA		18.30	B

ZKUŠEBNA DIVADLA ANTONÍNA DVOŘÁKA

2.	PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM – naposledy v sezóně		19.00	Č
9.	TEĎ MĚ ZABIJ		19.00	Č
10.	MUČEDNÍK		19.00	Č

ALTERNATIVNÍ SCÉNA DIVADLA LOUTEK OSTRAVA

16.	OBYČEJNÝ ŽIVOT neboli Tělo a bitevní pole		19.00	Č
19.	OBYČEJNÝ ŽIVOT neboli Tělo a bitevní pole		19.00	Č

DIVADLO JIŘÍHO MYRONA

1.	SISSI (Útěky Alžběty Rakouské)	VII.	18.30	Č
2.	ROMEO A JULIE, poselství lásky	IV.	18.30	OPTA/M
3.	ROMEO A JULIE, poselství lásky	PS	18.30	OPTA/M
4.	ZAMILOVANÝ SHAKESPEARE		16.00	Č
6.	HABAĐÚRA		18.30	Č
7.	SISSI (Útěky Alžběty Rakouské)		18.30	Č
8.	PEER GYNT	C	18.30	Č
10.	FANTOM LONDÝNA		18.30	OPTA/M
11.	FANTOM LONDÝNA		16.00	OPTA/M
13.	ALL THAT JAZZ, ROCK, BLUES	V.	18.30	B
14.	FANTOM LONDÝNA		18.30	OPTA/M
15.	VESELÉ PANIČKY WINDSORSKÉ		18.30	Č
16.	ALL THAT JAZZ, ROCK, BLUES	D	18.30	B
17.	EDITH A MARLENE		18.30	OPTA/M
18.	EDITH A MARLENE		16.00	OPTA/M
20.	PEER GYNT	E + ABEND	18.30	Č
21.	ROMEO A JULIE, poselství lásky	F	18.30	OPTA/M
22.	EDITH A MARLENE		18.30	OPTA/M
23.	FANTOM LONDÝNA		18.30	OPTA/M
24.	ZAMILOVANÝ SHAKESPEARE		18.30	Č
25.	EDITH A MARLENE		16.00	OPTA/M
27.	ZAMILOVANÝ SHAKESPEARE – derniéra	V.	18.30	Č
28.	HABAĐÚRA		18.30	Č

Změna programu vyhrazena!

Červeně označené dny – so, ne, svátky
O – opera, Č – činohra, B – balet, OPTA/M – opereta/muzikál
Předplatitelské skupiny:
E, F, C, D, N, V., II., VII., IV., X., PS, PS2, PP, MP, ČP, ABEND

Nákup a rezervace vstupenek online na www.ndm.cz

Přímo z domova si můžete nejen vybrat titul a termín návštěvy divadla, ale i provést rezervaci či zakoupit vstupenky.

Pro on-line nákup lze uplatnit pouze slevu studenta s ISIC kartou.

REPERTOÁR NDM (LEDEN – ÚNOR 2018)

OPERA
Edvard Schifffauer ZOB, ZOB, ZOBANIII 7. 1. (10.00), 14. 1. (10.00), 14. 2. (10.00), 25. 2. (10.00)
Bedřich Smetana TAJEMSTVÍ 10. 1. (18.30), 18. 1. (18.30) – naposledy v sezóně
Gioacchino Rossini LAZEBNÍK SEVILLSKÝ!!! 11. 1. (18.30), 24. 1. (18.30), 25. 2. (15.00)
Giuseppe Verdi OTELLO 13. 1. (18.30), 20. 1. (18.30), 1. 2. (18.30), 7. 2. (18.30), 17. 2. (18.30)
Christoph Willibald Gluck IFIGENIE V AULIDĚ 14. 1. (15.00), 26. 1. (18.30), 31. 1. (18.30), 6. 2. (18.30)
Bedřich Smetana PRODANÁ NEVĚSTA 19. 1. (18.30), 30. 1. (18.30)

ČINOHRA
Gustave Flaubert PANÍ BOVARYOVÁ 3. 1. (18.30), 3. 2. (18.30), 16. 2. (18.30)
Marius von Mayenburg MUČEDNÍK 4. 1. (19.00), 10. 2. (19.00)
Henrik Ibsen PEER GYNT 11. 1. (18.30), 13. 1. (18.30), 17. 1. (18.30), 26. 1. (18.30), 8. 2. (18.30), 20. 2. (18.30)
Brad Fraser TEĎ MĚ ZABIJ 12. 1. (19.00), 9. 2. (19.00)
Christian Lollike OBYČEJNÝ ŽIVOT aneb Tělo a bitevní pole 15. 1. (19.00), 16. 2. (19.00), 19. 2. (19.00)
Terrence McNally – David Yazbek DONAHA! (Hole dupy) 18. 1. (18.30) – naposledy v sezóně
Eugène Labiche ŠTASTNÍ VE TŘECH 25. 1. (18.30), 27. 1. (18.30), 29. 1. (18.30), 11. 2. (15.00), 21. 2. (18.30)
Marc Norman – Tom Stoppard – Lee Hall ZAMILOVANÝ SHAKESPEARE 30. 1. (18.30), 4. 2. (16.00), 24. 2. (18.30), 27. 2. (18.30) – derniéra
Viliam Klimáček SISSI (Útěky Alžběty Rakouské) 1. 2. (18.30), 7. 2. (18.30)
Simon Stephens – Mark Haddon PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM 2. 2. (19.00) – naposledy v sezóně
Michael Cooney HABAĐÚRA 6. 2. (18.30), 28. 2. (18.30)

ČINOHRA
Molière ŠKOLA PRO ŽENY 14. 2. (18.30)
William Shakespeare VESELÉ PANIČKY WINDSORSKÉ 15. 2. (18.30)
Peter Quilter JE ÚCHVATNÁ! 23. 2. (18.30)

BALET
Petr Iljič Čajkovskij LABUTÍ JEZERO 6. 1. (18.30), 7. 1. (16.00), 9. 1. (18.30), 4. 2. (16.00), 8. 2. (18.30)
Maurice Ravel, Steve Reich – Isao Tomita, Michael Gordon DVA SVĚTY / JEDEN SVĚT 23. 1. (18.30), 24. 1. (18.30), 25. 1. (18.30), 27. 1. (18.30), 30. 1. (20.00) – zájezd Praha, naposledy v sezóně
ALL THAT JAZZ, ROCK, BLUES 13. 2. (18.30), 16. 2. (18.30)
Jan Kučera TŘI MUŠKETÝŘI 22. 2. (18.30), 24. 2. (18.30) – naposledy v sezóně
BALET GALA 28. 2. (18.30)

OPERETA/MUZIKÁL
Cole Porter – Bella Spewack – Samuel Spewack KISS ME, KATE (Kačenko, pusu!) 5. 1. (18.30) – naposledy v sezóně
Tim Rice – Andrew Lloyd Webber EVITA 6. 1. (18.30) – naposledy v sezóně
Éva Pataki EDITH A MARLENE 10. 1. (18.30), 17. 2. (18.30), 18. 2. (16.00), 22. 2. (18.30), 25. 2. (16.00)
Boris Urbánek, Jaromír Nohavica, Jiří Josek, Šimon Caban ROMEO A JULIE, poselství lásky 12. 1. (18.30), 16. 1. (18.30), 2. 2. (18.30), 3. 2. (18.30), 21. 2. (18.30)
Michael Kunze – Sylvester Levay REBECCA 15. 1. (18.30), 19. 1. (18.30), 20. 1. (18.30), 28. 1. (16.00) – naposledy v sezóně
Tim Rice – Andrew Lloyd Webber JESUS CHRIST SUPERSTAR 31. 1. (18.30) – naposledy v sezóně
Radim Smetana, Pavel Bár, Lumír Olšovský, Michael Prostějovský FANTOM LONDÝNA 10. 2. (18.30), 11. 2. (16.00), 14. 2. (18.30), 23. 2. (18.30)

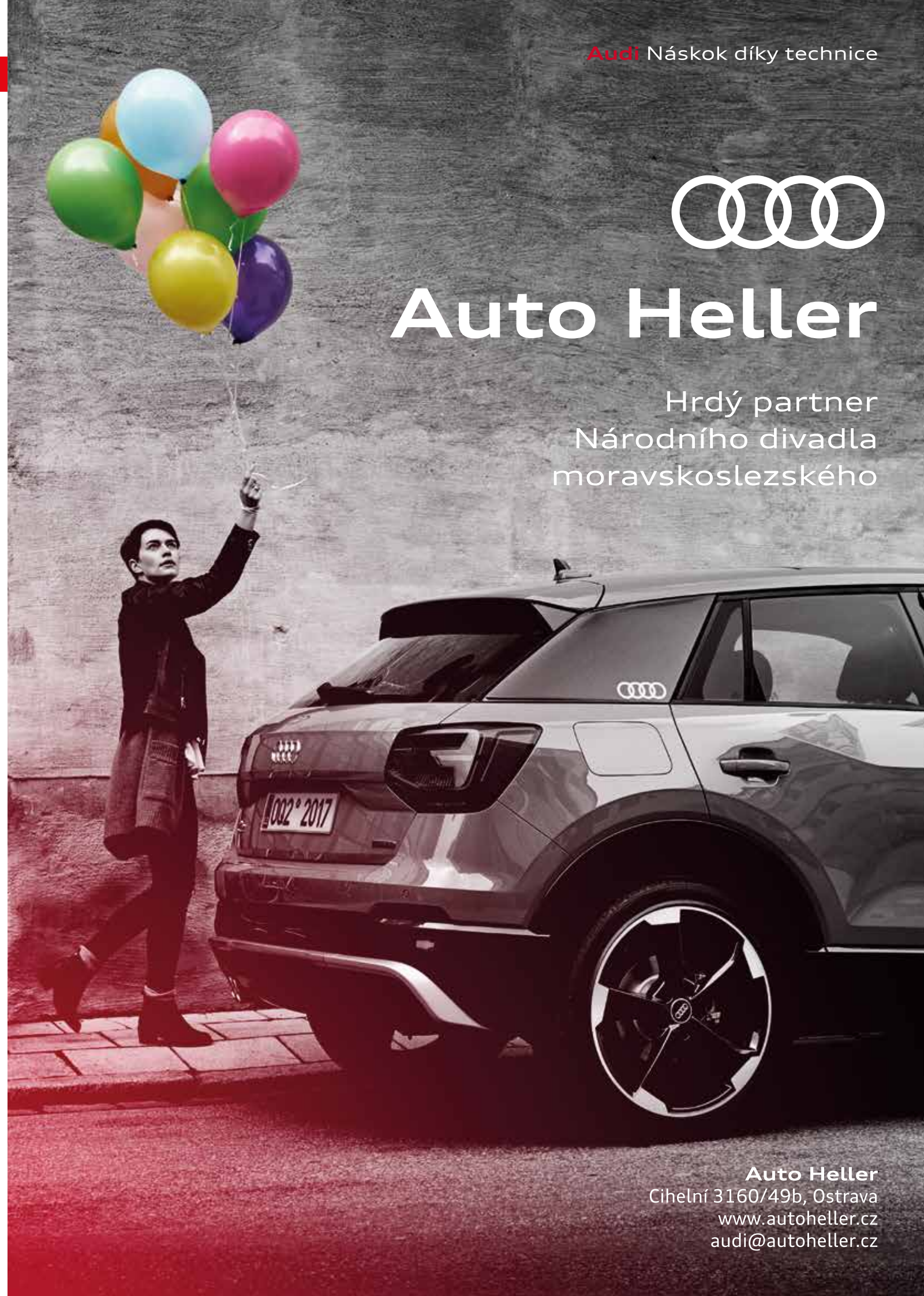
Změna programu vyhrazena!

Audi Náskok díky technice

Auto Heller

Hrdý partner
Národního divadla
moravskoslezského

Auto Heller
Cihelní 3160/49b, Ostrava
www.autoheller.cz
audi@autoheller.cz

PŘEMÍSTĚNÍ PRODEJE VSTUPENEK A PŘEDPLATNÉHO

Vážení diváci,

omlouváme se Vám, ale z důvodu rekonstrukce budovy Divadla Jiřího Myrona je přemístěn **prodej předplatného a obchodní oddělení** do Provozní budovy NDM, která se nachází za budovou Divadla Antonína Dvořáka. **Prodej vstupenek NDM** je přemístěn do pokladny Divadla Antonína Dvořáka (od 15. ledna 2018 bude prodej vstupenek přemístěn do Provozní budovy NDM, kde je nyní přemístěno předplatné a obchodní oddělení NDM).

NOVĚ PRODEJ VSTUPENEK

**Pokladna Divadla Antonína Dvořáka
na Smetanově náměstí 3104/8A, Ostrava:**

pondělí	12.00 – 17.00
úterý až pátek	8.00 – 17.00
sobota	9.00 – 12.00

tel.: 596 276 420, 596 276 242

e-mail: predprodej@ndm.cz

objednávky vstupenek nad 10 ks na tel.: 596 276 189

Od
15. ledna 2018
prodej vstupenek
v Provozní
budově NDM

- hodinu před začátkem představení v pokladnách Divadla Antonína Dvořáka (tel.: 596 276 420) a Divadla Jiřího Myrona (tel.: 596 276 135)
- v síti Ticketportal (www.ticketportal.cz)
- prodej on-line na www.ndm.cz

NOVĚ PŘEDPLATNÉ NDM

**Kancelář je přemístěna do Provozní budovy
na Smetanově náměstí 8B, Ostrava**

(budova za Divadlem Antonína Dvořáka):

pondělí	12.00 – 17.00	
úterý	8.00 – 13.00	13.30 – 15.30
středa	8.00 – 13.00	13.30 – 17.00
čtvrtek	8.00 – 13.00	13.30 – 15.30
pátek	8.00 – 12.00	

tel.: 596 276 202

e-mail: alena.burdova@ndm.cz

Více na **www.ndm.cz**

